71STE JAARGANG No. 9041 VRIJDAG 4 JUNI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Nieuw opperbevel in Indo-China

Generaal Paul Ely neemt teugels over

Militaire en burgerlijke functies in één hand

Parijs. — De Franse ministerraad besloot gisteravond generaal Paul Ely te benoemen tot opperbevelhebber in Indo-China als opvolger van generaal Navarre. Een woordvoerder van de regering, Hughes, deelde mede dat de ministerraad besloten had de functie van commissaris-generaal en opperbevelhebber in Indo-China, in een hand te verenigen.

Op het ogenblik is Maurice Dejean commissaris generaal in Indo-China. Men verwacht dat generaal Ely een of meer assistenten zal krijgen. In dit verband is de naam van generaal Salan genoemd.

Laniel heeft Dejean de verzekering gegeven dat zijn grote kwaliteiten benut zullen worden op een wijze, zijn verleden waardig.

De nieuwe minister voor de Verbonden Staten Dupont zal dezelfde combinatie van burgerlijke en militaire bevoegdheden in Parijs vertegenwoordigen.

Generaal Navarre heeft op 20 Mei 1953 het opperbevel in Indo-China op zich genomen.

5 mogendheden conferentie

Washington. — De plannen voor deelneming van Amerika aan de opleiding van een Nationaal Indo-Chinese Leger zullen vandaag door de militaire leiders van vijf geallieerde mogendheden worden besproken. Met ongewone geheimzinnigheid kwamen de vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk, Australië en Nieuw-Zeeland bijeen in het Departement van Defensie om de verdediging van Zuid-Oost Azië tegen de communistische militaire bedreiging te bespreken.

De woordvoerders van het Departement van Defensie hadden instructies gekregen om geen details te geven van de besprekingen en zelfs niet de ligging aan te geven van de kamer waarin de besprekingen plaats vonden. Vernomen werd dat een van de onderwerpen op de agenda mogelijk zou zijn plannen voor de snelle opbouw van de strijdkrachten van Niet-Nam, Cambodja en Laos, die nu verbonden zijn met de Franse strijdkrachten in de oorlog tegen de Vietminh.

In een communiqué, dat heden is uitgegeven wordt gezegd, dat later ook andere dan deze vijf landen aan de besprekingen zullen deelnemen.

The New York Times schrijft in de editie van heden dat de vijf mogendheden conferentie over de militaire problemen van Zuid Oost-Azië in Washington een van de belangrijkste maatregelen van de vrije wereld is ten behoeve van de zelfverdediging tegen de kruipende communistische agressie.

Het blad zegt dat de ontmoeting tussen de militaire vertegenwoordigers van Frankrijk, Engeland, Australië, Nieuw-Zeeland en de Verenigde Staten weliswaar nog een „verkenning" is, maar het is tevens een bewijs dat de goede wil er is. Het blad juicht toe dat Engeland, hoewel dit land nog steeds de uiterste pogingen doet om in Genève een resultaat mogelijk te maken, aan de besprekingen deel neemt.

Het blad juicht tevens toe, dat uit alles blijkt, dat men zich bij deze besprekingen niet uitsluitend beperkt tot het Indo-Chinese probleem, doch dat de besprekingen op een veel bredere basis berusten.

Geen critiek op „La Prensa"

Willemstad. — De redactie van het ANP meldt: in het bulletin van 1 Juni, was opgenomen een onderhoud, dat het Haagse A.N.P. had met enkele leden van de Antilliaanse delegatie, zulks naar aanleiding van geruchten over onenigheid in de boezem van deze delegatie. Uit welingelichte bron is vernomen, dat de uitspraak van de heren Da Costa Gomez, Isa en Voges betrekking had op publicaties in de Nederlandse dagbladen en geen critiek inhield op het gepubliceerde in „La Prensa" van Zaterdag jl., zoals mogelijk ten onrechte uit deze publicatie zou kunnen worden geconcludeerd.

Electriciëns uit oorlogs-atoomfabrieken

Londen. — Een leider van de Britse bond van electriciëns, die onder communistische leiding staat, deelde namens het dagelijks bestuur op het jaarlijks congres mee, dat de bond alle electriciëns uit atoomfabrieken, waarvan bekend is dat „energie alleen voor de vernietiging van de mensheid wordt gebruikt" zal terugtrekken.

Het congres aanvaardde een resolutie, waarin werd aangedrongen op het houden van een bijeenkomst van Churchill, Eisenhower en Malenkof ter bespreking van de vermindering van en de contrôle op de bewapening.

Recht tot het Hart

— Groei is het kenmerk van het ware geestelijke leven.

Onenigheid in Argentijnse vakbond

Buenos Aires. — Het hoofdbestuur van het Argentijnse algemeen vakverbond heeft de eerste drastische stap genomen om de stakingsgolf, die ruim een maand geleden begon, onder bedwang te krijgen. Het hoofdbestuur ontsloeg de bestuurderen van de bond van rubberarbeiders en zette er anderen voor in de plaats. De maatregel beoogt een conflict in de boezem van het vakverbond te voorkomen.

Dit conflict is echter reeds aan de dag getreden, toen de metaalarbeiders weigerden zich neer te leggen bij de bepalingen van een nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst, die door hun eigen vertegenwoordigers was aangegaan, en hun staking voortzetten. De bestuurderen van de valkbond van rubberarbeiders tekenden eveneens een nieuwe overeenkomst, doch de arbeiders meldden zich niet op het werk, maar belegden zelf een spoedbijeenkomst.

Verschillende werkgevers hebben de regering aangespoord tussenbeide te komen en de stakingen onwettig te verklaren.

Russische MIG beschoot Belgisch Sabena-vliegtuig

Graz. — Een communistisch jachtvliegtuig van het type MIG heeft boven Oostenrijk het vuur geopend op een DC-3 van de Belgische luchtvaartmaatschappij (Sabena) en daarbij de radiotelegrafist gedood en twee andere leden van de bemanning gewond. Het vierde lid van de bemanning, een Engelsman, bleef ongedeerd.

Het toestel vervoerde varkens van Blackbushe (Hampshire) naar Joegoslavië. Het landde na de aanval te Graz, waar de piloot het incident rapporteerde.

De gewonde Belgische gezagvoerder vertelde, dat het jachtvliegtuig uit Hongaars gebied kwam en van Russische nationaliteit was. De Britse copiloot nam de stuurknuppel over van de gewonde gezagvoerder en zette het toestel veilig op de grond. De Mig zou driemaal om het transportvliegtuig gecirkeld hebben en het toestel daarna met kogels hebben bestookt.

Surinamers recipieerden

's-Gravenhage. — Gisteravond recipieerde de Surinaamse delegatie in Palace Hotel te Scheveningen. Onder de talrijke aanwezigen merkten wij op de ministers Drees, Kernkamp, Donker en Zijlstra, voorts prof. Kranenburg, vele Kamerleden, de president-directeur der K.L.M., generaal Aler, en de president van de Jaarbeurs. De stemming was zeer geanimeerd.

Mexico en België zijn overeengekomen hun wederzijdse gezantschappen te verheffen tot ambassades.

Minderheden te R.T.C.

Bezwaren van dr. Schouten

's-Gravenhage. — Als een der sprekers van de minderheids-fracties herhaalde Dr Schouten zijn in de laatste besloten plenaire vergadering geopperde bezwaren tegen het derde lid van art. 55 van het Statuut, dat de mogelijkheid opent, dat langs de weg van Statuuswijziging de Grondwet zal kunnen worden gewijzigd met een gewone in plaats van 2/3 meerderheid der uitgebrachte stemmen. Het zou spreker verheugen, indien de bezwaren van zijn groep alsnog uit de weg zouden kunnen worden geruimd, omdat zij van harte wil medewerken aan hetgeen in de preámbule van het Statuut staat en aan de innerlijke en uiterlijke bloei van Suriname en de Nederlandse Antillen. Daarvan kunnen in het bijzonder de delegaties van Suriname en de Nederlandse Antillen zich verzekerd houden.

Ivy, de witte beer uit de Londense dierentuin, heeft zich amechtig op een rots laten vallen en is niet van plan om ook nog maar een stap te verzetten. Zo warm was het dezer dagen in West-Europa.

Minderheden ter R.T.C.

Aruba heeft zijn verlangens niet kenbaar kunnen maken

's Gravenhage. — In een nader bericht over de minderheidsstandpunten ter R.T.C. meldt het A.N.P., dat van de gelegenheid, die dr Drees als voorzitter van de R.T.C. aan de individuele leden gaf om op de slotvergadering hun mening kenbaar te maken, de heren C. A. Eman (A.V.P.), E. Jonckheer (D.P. en J. Yrausquin (P.P.A.) hebben gebruik gemaakt, alsmede dr J. Schouten van de Anti-revolutionnaire partij.

De heer Eman, die zei mede het woord te voeren namens de delegatieleden F.B. Tromp en J. Geerman, verklaarde: Op 18 Maart 1948 werd door de Conferentie Nederland-Suriname-Curaçao op mijn voorstel een motie aangenomen inzake het verlenen van een afzonderlijke status aan Aruba. Deze motie was een gevolg van het jarenlange streven van de Arubaanse bevolking om binnen het Koninkrijk zich een eigen plaats te verwerven. De Arubaanse bevolking immers is in het verband van de huidige Nederlandse Antillen opgenomen, zonder dat zij in de gelegenheid werd gesteld haar eigen verlangens te kennen te geven. Sindsdien heeft onze bevolking bij herhaling verzocht haar te erkennen als een volk, dat recht heeft op een eigen bestaan in het Koninkrijk. De Arubaanse bevolking heeft zich gewend tot de Kroon en tot de koloniale regeringen in de loop der jaren. Toen eindelijk in 1933 een wijziging in het oude Regeringsreglement in uitzicht werd gesteld, heeft de Arubaanse bevolking getracht voor Aruba een gemeente-organisatie te verkrijgen. Niettegenstaande het feit, dat zowel het oude Regeringsreglement als de Staatsregeling, die na dit reglement was gekomen, de mogelijkheid tot decentralisatie bevatte, is het zelfs nooit zover gekomen. Toen eindelijk in 1942 de Nederlandse regering het zelfbeschikkingsrecht van de bevolking overzee erkende, was voor Aruba de tijd aangebroken te trachten zich een zelfstandige positie te verzekeren.

Daarom werd de motie, die ik zo-even aanhaalde, aangenomen om de gelegenheid te scheppen na ernstig onderzoek nog de mogelijkheid na te gaan in hoeverre de wensen der bevolking van Aruba verwezenlijkt kunnen worden.

Ik zal thans niet treden in een historische beschouwing, omdat het hier de plaats en het juiste ogenblik niet is om in bijzonderheden te treden. Ik wens ook niet in bijzonderheden te treden van het werk van de commissie Aruba-Curaçao, ingesteld bij Koninklijk Besluit van 8 Juni 1948, en evenmin in bijzonderheden van het rapport van prof. Van Poelje, ofschoon dit rapport voor Aruba bevredigende voorstellen inhield.

De conferentie van 1948 heeft, zoals u gezegd heeft, de definitieve rechtsorde niet gebracht, zodat ook de wensen van Aruba niet verwezenlijkt werden. Wel is de Interimregeling tot stand gekomen, die tot gevolg had het in het leven roepen van de Eilandenregeling, welke zelfs voor de overgangsperiode geen bevrediging geschonken heeft. Daarom heeft de Arubaanse bevolking getracht gedurende de besprekingen ter conferentie Nederland-Suriname-Nederlandse Antillen alsnog de verwezenlijking van haar verlangens te verkrijgen.

Het streven van Aruba is dikwijls verkeerd begrepen. In werkelijkheid komt dit streven naar op volwaardige erkenning van de zelfstandigheid van de Arubaanse bevolking. De Arubaanse bevolking is van mening, dat deze erkenning niet kan worden bereikt, zonder dat de band met de Antillen geslaakt wordt.

Ons is evenwel tegengeworpen, dat de Grondwet zich hiertegen verzet. Nu dit zo is gesteld van Nederlandse zijde, zie ik als enige oplossing op dit moment de federatieve opbouw van de Nederlandse Antillen als overgangsperiode, waarin Aruba een zelfstandige positie krijgen kan. Ik spreek de verwachting uit, dat dit Statuut niet de mogelijkheid uitsluit tot een federatieve uitbouw van de Nederlandse Antillen buiten het huidige verband overeenkomstig de verlangens van de Arubaanse bevolking.

J. C. Debrot: Gemakkelijk gemaakte wijziging van Statuut zal leiden tot devaluatie van Landsregelingen

's Gravenhage. — Na afloop van de slotbijeenkomst van de R.T.C. hebben twee leden van de Antilliaanse delegatie mr. I. C. Debrot van de K.V.P. en de heer P. van der Hoeven van de C.O.P. een persbijeenkomst belegd, waarop zij verklaarden, dat ook zij op de slotvergadering van een afwijkende mening blijk hadden willen geven, doch hiervan op uitdrukkelijk verzoek van de leider van de Antilliaanse delegatie hadden afgezien.

Het bezwaar van mr I.C. Debrot was gericht tegen de gemakkelijk gemaakte wijziging van het Statuut, die volgens hem zal leiden tot een devaluatie van de grondwet der overzeese Rijksdelen, de Landsregelingen, die volgens hem dan ook op gemakkelijker wijze kan worden gewijzigd.

Het bezwaar van de heer Van der Hoeven is — aldus zette deze uiteen — dat het Statuut de moeilijkheden ten dele naar de toekomst verschuift. Wellicht zal dit in de practijk geen bezwaar blijken, omdat de moeilijkheden dan stuk voor stuk onder het oog kunnen worden gezien. Waar het Statuut neerkomt op een kwestie van vertrouwen, namelijk dat èn Nederland èn Suriname èn de Nederlandse Antillen elk ook inderdaad alleen datgene zullen doen, wat op hun eigen terrein ligt, heeft spreker gemeend voor het Statuut te kunnen stemmen.

Spreker gaat vervolgens in op de positie van de gouverneurs, waarbij het karakter van compromis, dat in het Statuut is gelegen, wel heel sterk op de voorgrond treedt. De positie van de gouverneurs acht hij door het Statuut min of meer „bevroren". Op twee onderdelen kan de positie van de gouverneurs bij Rijkswet gewijzigd worden, op één onderdeel kan dit in de Antillen of Suriname gebeuren. Daartegen heeft spreker bezwaar. Spreker hoopt, dat eventuele interne moeilijkheden in de Antillen zelf zullen kunnen worden opgelost, doch mocht zulks niet het geval blijken, dat Nederland zich dan van zijn taak bewust zij.

Spreker releveerde het feit, dat in zijn rede in de slotzitting de heer Irausquin de kwestie ter sprake bracht van poging tot beperking van het kiesrecht voor Nederlanders en Surinamers. Hij hoopt, dat bij een eventuele herhaling van een dergelijke poging het beroep, dat ongetwijfeld op het hogere toezicht van Nederland gedaan zal worden, inderdaad ook geëffectueerd zal kunnen worden.

Mr I.C. Debrot gaf als zijn mening te kennen, dat uit hetgeen de heer Jonckheer op de slotbijeenkomst gezegd heeft, de mening van Jonckheer kan afgeleid worden, dat het Statuut aan de overzeese Rijksdelen is opgedrongen. Naar de mening van de Antilliaanse K.V.P.-er is van een dergelijk opdringen echter geen sprake. De aantrekkelijkheid van het Statuut is voor de Antilliaanse K.V.P. juist gelegen in de gelijkwaardigheid der Rijksdelen. Deze stelling van Jonckheer zal de naam van Nederland in het buitenland geen goed doen, aldus de heer Debrot.

Op een vraag van een der aanwezige journalisten gaven beide heren als hun mening te kennen, dat in de Antilliaanse Staten, zij het krap, een 2/3 meerderheid bereid zal worden gevonden haar goedkeuring aan het Statuut te verlenen, nu Irausquin zich er voor verklaard heeft en Eman de stemmen van zijn partij „zwevend" heeft gelaten. De kans, dat zij voor zal stemmen, blijft echter onzeker. Maar — aldus Van der Hoeven — aan het eind van het jaar zijn er op de Nederlandse Antillen verkiezingen. Wordt voordien eventueel het Statuut verworpen, omdat er geen 2/3 meerderheid in de Staten voor is te vinden, dan is na de verkiezingen met de daarmee gepaard gaande ontbinding van de Staten aanneming met gewone meerderheid mogelijk geworden, aldus spreker.

Nadat een der aanwezigen had opgemerkt, dat dit staatkundig geen „elegante" figuur zou zijn, werd de bijeenkomst gesloten.

Vissen met de hengel is niets voor de heer Robert Travis Keagle uit Minneapolis (V.S.). Hij geeft er de voorkeur aan — uitgerust met een duikerhelm en gewapend met een harpoen — de vissen op hun eigen terrein tegemoet te treden. Hier komt hij juist boven water met een knaap van een karper, die hij even tevoren in het Minnetonka-meer aan het spit heeft geregen.

Kranslegging op graven van gesneuvelden bij overval van Urbina

Wllemstad. — Op 8 Juni a.s., de dag dat het 25 jaar geleden zal zijn, dat Urbina Curaçao overviel, zal des morgens te 10 uur een kranslegging plaats vinden op de graven der bij deze overal gesneuvelden, op de Militaire Begraafplaats aan de Roodeweg. Ook zal een krans gelegd worden op het graf van korporaal Narain, die zwaar gewond werd bij de overval.

Deze laatste kranslegging zal plaats vinden op de Protestantse Begraafplaats aan de Roodeweg.

De plechtigheid zal worden verricht door het ex-lid van de militaire Politie, de heer A. F. Nelstein.

Zuinigheid die de wijsheid bedroog

Hoe was het mogelijk dat Urbina zijn sterk stukje uithaalde?

Kapitein Borren kreeg een dag gevangenisstraf!

III

Hoe was het mogelijk? Dit was de voor-de-hand liggende vraag van iedereen in die dagen. Vrijwel unaniem was het anwoord in de pers: Verkeerde zuinigheid van de Nederlandse Regering; men was voldoende gewaarschuwd; men heeft het maar gewaagd en het liep deze keer verkeerd af.

De „Nieuwe Rotterdamsche Courant" zette zich aan een bloemlezing uit enige oude afleveringen van „Onze Vloot". „In de aflevering van November 1927 vinden wij een ingezonden stuk van de Heer Menkman, oud-hoofdagent van de K.W.I.M. op Curaçao, naar aanleiding van een artikel in de October-aflevering, waarin reeds gepleit werd voor een krachtiger marinebeleid, in het bizonder met het oog op Curaçao. De Heer Menkman wees op de ontstemming onder de bevolking, dat in die tijd de reorganisatie van het politiewezen nog steeds een punt van overweging uitmaakte, al tien jaar lang; op Curaçao rekende men voor gevallen van ernstige ongeregeldheden niet meer op hulp van Nederland, maar slechts op die van een vreemde mogendheid. Meer officieel vlagvertoon in onze Amerikaanse gebiedsdelen achtte hij nodig, ook om het gevoel van samenhorigheid op de Nederlandse Antillen te versterken.... De Redactie drong er dan ook op aan, dat zo spoedig mogelijk een behoorlijk oorlogsschip blijvend in de West gestationeerd zou worden.

In de December-aflevering van 1927 komt zij opnieuw terug op het gemis aan vlagvertoon in de Caraibische Zee. Dit in verband met een brief uit Curaçao in De Residentiebode van 23 November 1927 (avondblad) waarin gewaarschuwd werd tegen de in de laatste jaren zeer veel slechter geworden stemming van de Curaçaose bevolking tegenover het moederland. Maar er was geen enkel schip disponibel! In het Juli-nummer van 1928 haalde men uit het Voorlopig Verslag van de Koloniale Raad van Curaçao aan, dat in die Raad algemeen gezegd was, dat men het veelvuldig zenden van een oorlogsschip naar Curaçao zeer gewenst achtte. Dit sloeg op de vergadering van 8 Augustus, waarop de Heer S. M. L. Maduro aan het Bestuur in overweging gaf het daarheen te willen leiden, dat er door het departement van Koloniën een oorlogsbodem te Curaçao wordt gestationeerd, ten minste zolang het politiecorps, hoe uitstekend geschoold en georganiseerd ook, niet geheel en al voldoende is.

Vooral met het oog op het voorgevallene op Aruba en de politieke toestand van de ons omringende Republieken, achtte hij zulks wenselijk. Zowel Curaçao als Aruba werden overstroomd door duizenden vreemde arbeiders, wier aantal dagelijks toenam. De belangen van de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij en andere Oliemaatschappijen, van de Mijnmaatschappij, van de verdere ondernemingen, waarmee millioenen en millioenen zijn gemoeid, dienen te allen tijde beschermd te worden zowel op Curaçao als op Aruba; en ook voor het gemakkelijk verplaatsen van militaire macht van het ene naar het andere eiland achtte spreker de aanwezigheid van een oorlogsschip niet alleen wenselijk, maar zelfs *dringend noodzakelijk*...... Maar het oorlogsschip kwam niet! Uit pure zuinigheid!

In een verslag van een persconferentie op het Departement van Koloniën kon men in die dagen lezen: „Een torpedojager daar te stationneren heeft intussen het grote nadeel, dat door de preventieve werking *er niets te doen is.*" Is die even goed! Dus dan maar liever een relletje.

Wat er na de Overval "gedaan" werd

Heel Curaçao was er ten-ondersteboven van. Allicht! Het was akelig rustig in de Punda de eerste dagen na de overval, de handel lag bijna stil. Het autoverkeer was sterk verminderd, 's avonds om tien uur waren de straten uitgestorven. Langzamerhand begon de onrust van de eerste dagen te verminderen. Ook bij de C.P.I.M., die tot nader order een groot deel van haar werkzaamheden had stopgezet, ging alles spoedig weer zijn gewone gang. De aankomst van een afdeling koloniale troepen onder kapitein Schlimmer en luitenant Van de Wal uit Suriname, alsmede van de torpedojager „Kortenaer" gaven een besef van veiligheid, dat men tot voor kort gemist had.

Toen moest er nog een schuldige gezocht worden. Eerst wilde men in Nederland de Gouverneur het slachtoffer maken, maar daartegen werd hier heftig geprotesteerd. Iedereen hier zag heel goed in, dat in de gegeven omstandigheden het optreden van de Gouverneur moeilijk anders had kunnen zijn. Men was op Curaçao algemeen van oordeel dat de Gouverneur goed en verstandig gehandeld had en dat een meer „kordaat" optreden slechts de grootste rampen voor het eiland ten gevolge had kunnen hebben. Toen bleef er weinig andere keus meer over, dan de kapitein van de militaire politie tot slachtoffer te maken. Na een langdurig proces werd hij ten slotte veroordeeld tot een dag gevangenisstraf, waarmee de rechter maar zeggen wou, dat de Heer Borren het eigenlijk óók niet helpen kon. De eigenlijke schuldige was de Nederlandse Regering, die ondanks de duidelijkste waarschuwingen en ondanks een uitdrukkelijk verzoek, geen oorlogsschip gezonden had naar Curaçao, uit verkeerd begrepen zuinigheid.

M.D. Latour O.P.

Voor het dier

„Dierenbescherming" kan op goed verenigingslaar terugblikken

Willemstad. — Gisteravond hield de „Vereniging tot beschermen van dieren op Curacao haar ledenvergadering in de sprookjestuin van de Societeit Chobolobo. De vergadering, die door een twintigtal leden werd bijgewoond, werd geopend door de voorzitter van de vereniging, de heer P.J. Sterk. Deze heette allen van harte welkom en gaf een kort overzicht van de bereikte resultaten in het afgelopen verenigingsjaar.

Spreker verklaarde direct, dat het bestuur een gezonde financiele politiek heeft gevolgd, dat het dierenasyl, dat ruim een jaar geleden werd geopend, bewezen heeft in een dringende behoefte te voorzien. Vele zwervers, doch ook dieren van verlofgangers vonden hier tijdelijk een goed onderdak. Inmiddels bleek het nodig om tot uitbreiding over te gaan.

Er werden nog een quarantainehuisje en een washokje bijgebouwd. In de beheerder hebben wij iemand gevonden met liefde voor en bekwaam inzicht in het dier, aldus spr. Tegen klachten werd krachtig opgetreden. Verder werden ter preventie maatregelen getroffen.

De hondenvanger heeft goed werk verricht en is nu, dank zij de zeer gewaardeerde hulp van het Eilandsbestuur in vaste dienst. (zoals bekend deed deze man eerst maar halve dagen diest. red.) In afwachting van de nieuwe hondenverordening echter werd het vangen van zwerfdieren tijdelijk gestaakt, doch zodra de afkondiging heeft plaatsgevonden zal het vangen worden hervat.

(De verordening bestaat hieruit, dat zwerfdieren i.p.v. 10 dagen door de nieuwe verordening slechts 4 dagen in leven moeten worden gehouden.) Enkele leden vroegen of het vangen en afmaken van bedoelde zwervers wel op de weg ligt van het werk der Dierenbescherming! Het moet gedaan worden en aangezien hier de Dierenbescherming de enigste instelling is, die zekerheid biedt, dat een en ander op de meest humane wijze geschiedt, ligt de oplossing voor de hand, aldus spr. die vervolgens de kwestie propaganda aansneed. Ook op dit gebied werd veel gedaan, het maandblad werd o.a. vernieuwd.

Het bestuur heeft tot haar grote spijt en teleurstelling echter moeten constateren, dat, ondanks toegezegde medewerking het distribueren van het orgaan van de Dierenbescherming op verschillende scholen werd geweigerd zonder opgave van redenen.

Dierendag trok dit jaar ook minder belangstelling dan voorafgaande jaren. De Vereniging zal echter blijven strijden om het werk van de Dierenbescherming bij de jeugd ingang te doen vinden. Spreker bedankte vervolgens enkele leden, die om privé redenen voor hun functie's hebben moeten bedanken. Hij vervolgde met te verklaren, dat het bestuur veel medewerking ondervindt van Regering en Eilandsbestuur. „Dat het Z.E. de Gouverneur behaagd heeft het Beschermheerschap op zich te nemen is een bewijs dat de Dierenbescherming ook in hoge kringen wordt geapprecieerd. Tenslotte bracht spr. dank aan allen die hun medewerking aan de vereniging hebben gegeven en meende in het bijzonder wel twee namen te moeten noemen en wel die van de heren Edel van Twisk en Nugteren.

Over Aruba deelde de voorzitter mede, dat men op het ogenblik 22 personen bij elkaar heeft die een z.g. kerngroep vormen. De heer Sterk werd door het bestuur naar Aruba afgevaardigd om het een en ander te „reorganiseren". Dit gebeurde op initiatief van Mevr. Bogears-Huisman, Jupiterstraat Oranjestad. De heer Sterk hield in het De Veer theater voor ruim 400 personen een korte rede, die enthousiast werd ontvangen. Uit de kerngroep zal nu een bestuur gevormd worden. De Vereniging op Curacao blijft propaganda-materiaal sturen en verdere steun verlenen. Vervolgens werden de notulen voorgelezen van de vorige ledenvergadering. De secretaris en penningmeester brachten hun jaarverslag uit, terwijl tevens verslag werd gegeven van de kascommissie. Hierna werd een nieuwe kascommissie benoemd, waarna enkele minuten pauze werd gehouden. Na de pauze volgde de bestuursverkiezing. Aftraden de heren C. van der Mark en J. Bonke. Laatstgenoemde was niet herkiesbaar. Met algemene stemmen werd de heer v.d. Mark herkozen, terwijl de drie bestaande vacatures ingenomen werden door de heren B.A. Bitter, J. v.d. Putten en M.C.W. Schotborgh.

De rondvraag bracht geen moeilijkheden en de Algemene Ledenvergadering eindigde vroeger dan verwacht werd. Opgemerkt zij nog, dat nieuwe leden zich kunnen melden bij de 2e penningmeester, de heer Nugteren Alexanderlaan 6, Emmastad, tel. 9—2238. Alle steun is hartelijk welkom.

Verkoop ging niet door

Willemstad. — Gisteren zou de vrijwillige openbare verkoping van het bedrijfspand „Moderno" aan de Schottegatweg Oost 11 ten overstaan van notaris mr E. C. Henriquez zijn beslag vinden. Er bestond voor deze verkoping geringe belangstelling, weshalve de verkoping werd aangehouden.

Toeristenschepen naar Curaçao

Willemstad. — Naar wij vernemen is nog niet bekend wat het aanstaande toeristenseizoen ons zal brengen. De cruises, welke door de grote reisbureaux worden „uitgestippeld" worden eerst tegen Augustus op papier gezet. Wel is bekend, dat van een herfstcruise enkele schepen de haven van Willemstad zullen aandoen. Het zijn de schepen „**Nassau**" van de „Homeline", die Willemstad op 20 September en 3 October zal aandoen, voorts de „**Kungsholm**", die op 21 November de haven van Willemstad zal binnenlopen.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — Gisteren was het een rustige dag voor de M. B. Is het de stilte die de (Pinkster) storm voorafgaat?

Slechts een waarschuwing en twee verbalen werden uitgedeeld. Vier maal werd assistentie verleend.

BALDADIGE JEUGD

De jeugd was weer eens baldadig. Nabij de „Panaderia Gonzalez" waren kwajongens bezig met stenen gooien. Bij aankomst van de M. B. waren de helden verdwenen. Daar het in bedoeide buurt, nabij Berg Altena nogal veel voorkomt, dat de jeugd buiten naar boekje gaat, zal extra toezicht worden uitgeoefend.

Vooral des avonds ondervinden de mensen veel last.

Ik heb er 15 jaar voor over

Willemstad. — Op de hoofdwacht verscheen afgelopen nacht omstreeks half twee een restaurantbediende, die assistentie verzocht voor zijn vriend, die [illegible] werd mishandeld door een manspersoon.

Een patrouille werd er op uit gestuurd maar deze troft alleen de vriend aan met een wonde boven het linkeroog en met bloed bespat.

Hij werd meegenomen naar de wacht waar hem eerste hulp werd verleend door een agent van politie. De geslagene wenste geen aangifte van mishandeling te doen en wilde ook de naam van zijn aanvaller niet noemen. Hij verklaarde dat hij zelf de rekening wel zou vereffenen al moet hij er vijftien jaar voor zitten. Duidt deze uitlating op een a.s. steekpartij?

Hoog bezoek aan Curacao

Willemstad. — Naar wij vernemen zal op 18 Juni op Curaçao arriveren Mgr. H.J.J.M. van Straelen, Kolonel Hoofd-Leger aalmoezenier, teneinde de R.K. Zeemanshuizen en de Militaire tehuizen, clubs e.d. te bezoeken. Naar bekend heeft Mgr. van Straelen een broer, die hier ongeveer 6 jaren geleden Commandant van de Marine in de Nederlandse Antillen was. Een tweede broer van Mgr. van Straelen is een bekend missionaris in Japan met internationale vermaardheid als kenner van dit land.

RCC-tenniskampioenschappen

Willemstad. — De wedstrijden om het RCC-tenniskampioenschap worden morgenavond voortgezet met de wedstrijden: F. Hoyer Blaize; Tolud-Bonifacio, Hollander-Plaate, Moron-Willems en Schotborgh-J Kion.

Uruguay verloor

Willemstad. — Wij werden door een lezer opgebeld met de mededeling dat de gisteren in Monte Video gespeelde wedstrijd tussen Uruguay en de Spaanse eerste klasse ploeg, Real Madrid, door Uruguay werd verloren met 2 — 0.

Beëdiging Officieren

Willemstad. — Op de Marine Basis Parera zullen morgen twee adelborsten t.w. de G. Stapel en W.H.L. Hoevenkamp worden beëdigd door de Commandant van genoemde inrichting De plechtigheden vangen om 12 uur aan, belangstellenden dienen een kwartier voor de aanvang aanwezig te zijn.

Vluchtend vliegtuig naar Tjechoslowakije teruggedreven

Heidelberg. — De leiding van het Amerikaanse leger in Duitsland heeft medegedeeld dat Tsjechische jagers gistermiddag een vliegtuig dat in de richting van West-Duitsland vloog naar Tsjechoslowakije hebben teruggedreven.

Volgens deze mededelingen „scheen het een viermotorig verkeersvliegtuig te zijn, dat op weg was van Praag naar Brussel en dat uit de koers lag".

Vluchtelingen uit Tsjechoslowakije, onder wie personeel van de luchtmacht, deelden mede dat de luchtmacht langs de grens patrouilleert om te voorkomen dat piloten, die het oneens zijn met het communistische regiem, met hun vliegtuigen naar het Westen uitwijken.

„Dr Max Eeuwe" in het koper

Willemstad. — De schaakvereniging „dr Max Eeuwe" zal t.g.v. haar koperen bestaan recipiëren en wel in het wijkgebouw van de Prot. Gemeente te Emmastad. Deze receptie vangt om 20.30 uur aan.

Onderwijsdag

Op de Onderwijsdag, welke op Aruba zijn beslag heeft gekregen, was de Biologie het onderwerp van het Onderwijscongres. De spreker van deze dag, de heer J.G. v.d. Bergh, heeft in een boeiende rede de „biologie en onderwijs op de scholen" behandeld en vandaag komen wij op deze interessante materie terug. Op pag. 6 geven wij enigszins bewerkt — de woorden van de heer v.d. Bergh weer.

Zware gevechten nabij delta van Rode Rivier

Saigon. — Er worden hevige gevechten uitgebroken nabij de kust van Midden-Annam — halverwege tussen de bedreigde delta van de Rode Rivier en het Zuidelijk gebied rondom Saigon, waar de Vietminh twee dagen geleden hebben toegeslagen. Een troepenmacht der Vietminh ter sterkte van verschillende duizenden manschappen trok vanuit het plateau van Kontoem Pleikoe en viel de Vietnamese eenheden aan, die de toegangswegen naar de haven Toyhoa bewaken. In Januari jl. werd dit gebied van opstandelingen gezuiverd en werd een aantal Franse manschappen teruggetrokken om elders bedreigde streken te versterken. Een troepeneenheid van ruim 2000 opstandelingen overrompelde twee compagnieën Vietnamezen in een tijdelijk kamp te Coeng Son, 32 km landinwaarts van Toeyhoa gelegen. Andere rebellen vielen een andere Vietnamese compagnie aan, die er in slaagde naar een nabijgelegen versterkt fort terug te trekken. De opstandelingen ondernamen een nieuwe aanval tegen het fort, die echter door de Vietnamezen werd afgeslagen.

Handgemeen om voorzittersstoel

Wilde veldslag in Japanse parlement

Tokio. — In de Japanse Kamer van Afgevaardigden is gisteren een ware veldslag geleverd. Toen de laatste minuten van het parlementaire zitting verstreken zou de voorzitter het debat openen over de verlenging van de zittingsduur, waarom de regering had verzocht teneinde het wetsontwerp tot opheffing van de decentralisatie van de politie er door te krijgen voordat premier Joshida zijn voorgenomen buitenlandse reis zou aanvangen.

De socialisten bezetten de zetel van de voorzitter, waarop leden van de liberale regeringspartij en zaalwachters poogden deze zetel weer vrij te maken. Er ontstond uiteraard een handgemeen. Na enkele ogenblikken werd er gesmeten, geslagen, geschopt en geworsteld, zelfs vrouwelijke afgevaardigden mengden zich in de strijd.

Toen de door de voorzitter ontboden politie — 200 man sterk — verscheen keerden de oppositieleden zich tegen haar. Na een gevecht van 20 minuten was de vergaderzaal ontruimd.

Volgens de eerste berichten zijn 24 agenten en 30 zaalwachten gewond evenals twee politici.

Premier Joshida stelde zijn buitenlandse reis uit naar aanleiding van de vertraging die het wetsontwerp tot reorganisatie van de politie in het parlement ondervond.

„Globetrotters" in de buurt

Willemstad. — Op 16 Juni a.s. spelen de wereldberoemde „Harlem Globetrotters," de wondermeesters van de basket, een partijtje basketball tegen de sterkste spelers die Venezuela op de been kan brengen. Dat wordt een grootse demonstratie van vernuft en techniek, want een ieder, die op Curaçao de Globetrotters aan het werk heeft gezien tijdens een film, welke in WEST END werd gedraaid, weet over welke fenomenale techniek de Globetrotters beschikken.

In onze editie van Woensdag suggereerden wij i.v.m. de aanwezigheid van Hongarije in Colombia de Hongaren hier een wedstrijd te doen spelen, nu de Harlemwonderen in Venezuela vertoeven, durven wij de vraag haast niet te stellen, om hen hier ook te laten optreden. Maar toch, wij zijn er van overtuigd, dat de Harlem Globetrotters uitverkochte tribunes zullen trekken.

Vier jaar Handelscommissariaat

Wie het kleine niet eert, is het grote niet weert

Er is thans een „omzet-plafond" bereikt

Willemstad. — Ruim vier jaar geleden kwam op Curacao de heer G. A. Jonker aan. Hij was toen door de Economische Voorlichtingsdienst van het Ministerie van Economische Zaken te 's-Gravenhage benoemd tot handelscommissaris voor Nederland met standplaats Willemstad. De taak van de heer Jonker was, na te gaan, welke mogelijkheden er zijn om de Nederlandse export naar de Nederlandse Antillen te vergroten, te verbreden en te stimuleren en tevens, om het Nederlandse bedrijfsleven, alsmede de Antilliaanse importeurs alle voorlichting te verstrekken, die er toe kon leiden, dat de Nederlandse uitvoer naar dit Rijksdeel zou toenemen. Later breidde het arbeidsveld van de heer Jonker zich ook uit tot Suriname en de Brits Westindische gebiedsdelen.

De taak van de heer Jonker was niet eenvoudig als men bedenkt, dat als gevolg van de oorlog de markt in het Caribische gebied, en zeker in de Antillen, sterk op de Verenigde Staten was ingesteld.

Het is niet te ontkennen, dat succes werd geboekt. De cijfers tonen dit onweerlegbaar aan. De uitvoer uit Nederland naar de Ned. Antillen bedroeg in guldens in Ned. courant gedurende de jaren 1949 t/m 1953:

1949: 24 millioen 1950: 31 millioen; 1951: 51 millioen; 1952: 67 millioen; 1953: 67 millioen.

Dat het cijfer voor 1952 en 1953 gelijk is gebleven, betekent niet, dat er een einde aan de betrekkelijke stijging is gekomen, omdat de totale import van de Nederlandse Antillen in 1953 ten opzichte van 1952 aanzienlijk achteruit is gelopen — volgens het verslag van de Kamer van Koophandel met 15% — zodat het gelijk blijven van de invoer uit Nederland feitelijk betekent, dat deze invoer een betere plaats ging innemen op de handelsbalans. Er is een andere factor, die tot tevredenheid stemt, namelijk het feit, dat 1948/1949 in de Nederlandse Antillen de „boom-jaren" waren, zodat men op het ogenblik van een lichtelijk teruglopende markt kan spreken. Bovendien vertonen de prijzen van een aantal artikelen een neiging om terug te lopen.

Plafond bereikt

Het aantal bewoners van de Nederlandse Antillen is 169.000. In de jaren 1952/1953 werd derhalve per hoofd ingevoerd voor een bedrag van N/ 396, hetgeen een zeer hoog bedrag te noemen is.

Het is uiteraard moeilijk, een prognose voor 1954 vast te stellen. Er zijn echter redenen om aan te nemen dat er thans een plafond is bereikt, zodat de Nederlandse export naar deze streken niet boven de N/ 70 millioen per jaar zal uitkomen. Inmiddels is dit een bedrag, dat gezien het bevolkingscijfer en de omvang van de eilanden niet te verwaarlozen is; het handhaven van dit cijfer tegen de concurrentie van de Amerikaanse, Engelse en Duitse zijde in, om maar enkele landen, die eveneens naar de Antillen exporteren, te noemen, is alleszins de moeite waard.

Ook in Suriname

Ook in Suriname steeg de invoer van Nederlandse goederen niet onaanzienlijk, zoals uit de cijfers blijkt. Deze zijn:

1949: N/ 10 millioen; 1950: 17 millioen; 1951: 20 millioen; 1952: 20 millioen en 1953: 20 millioen In Suriname schijnt dus reeds in 1951 een soort plafond te zijn bereikt. De cijfers van de uitvoer uit Nederland naar Trinidad, dat ook binnen het rayon van de heer Jonker ligt, luiden:

Nederlandse Antillen en Suriname gepaard kan gaan met een bezoek aan andere landen in het Caribische gebied, eventueel uitgebreid met een bezoek aan Midden- en Zuidamerikaanse landen, waar voor Nederland nog altijd vele mogelijkheden op het gebied van de handel liggen.

In dit verband zij herinnerd aan een uitspraak van dr H. Riemens, oud-gezant te Caracas, die in een interview met het ANP verklaarde, dat alle Nederlandse exporteurs, die hij had ontmoet op zakenreizen of oriëntatiereizen naar deze streken de kosten van deze reizen op ruime schaal hadden weten goed te maken met min of meer toevallig opgepikte orders onderweg.

De heer Jonker gelooft in het spreekwoord: „Wie het kleine niet eert is het grote niet weert". Hoe klein een afzetgebied ook mag zijn, het is voor elk zaak nuttig, aan haar export spreiding te geven. Een exporteur, die zich concentreert op een groot land wordt altijd bedreigd door het gevaar, dat onvoorziene maatregelen, door de regering van dat land plotseling genomen, een schoonlijkende export ernstig beperken of zelfs onmogelijk maken. De exporteur verliest dan tijdelijk of misschien zelfs voorgoed zijn afzetgebied en het zoeken van nieuwe afzetgebieden is op zo'n ogenblik moeilijk. Indien een exporteur echter tijdig zijn uitvoer over verschillende gebieden heeft verspreid, blijven hem andere gebieden voor export over. Wachten hiermede schept bovendien de kans, dat anderen, concurrenten, hem vóór zijn geweest.

1951: N/ 10 millioen; 1952: 12 millioen; 1953: 15 millioen.

Persoonlijk contact

Behalve de voorlichting, die door het Handelscommissariaat aan de Nederlandse exporteurs wordt gegeven, acht de heer Jonker het — naar hij mededeelde — van het allergrootste belang, dat de exporteurs zich ter plaatse komen oriënteren en tevens persoonlijke contacten komen leggen. Het is nu langzamerhand wel voldoende gebleken, dat juist in deze gebieden het persoonlijke contact nuttiger en efficiënter werkt, en sneller resultaten oplevert, dan een langdurige briefwisseling. Indien de kosten bezwaarlijk zouden zijn, is het aan te bevelen, dat er een combinatie van exporteurs wordt gevormd. Het persoonlijke contact dient bovendien onderhouden te worden en gecultiveerd. Daar komt bij, dat een reis naar de

Dansavond op de Basis

Willemstad. — Zaterdagavond a.s. wordt in de cantine van de Marinebasis Parera een dansavond gehouden, waaraan medewerken de goochelaar en hypnotiseur de heer Tielman, de rumba- en mambodanseres Helena en twee bands, t.w. het Tipico Moderno en de Vikings (Hr Ms Van Speyk).

Eilandgebied Curacao

MARKTEN EN HALLEN

BEKENDMAKING

De Openbare Markten en Vleeshallen zullen op 7 Juni 1954 (2e Pinksterdag) tot 10 uur v.m. open zijn.

Willemstad, 4 Juni 1954,
De Marktmeester,
C. C. PETERSON

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

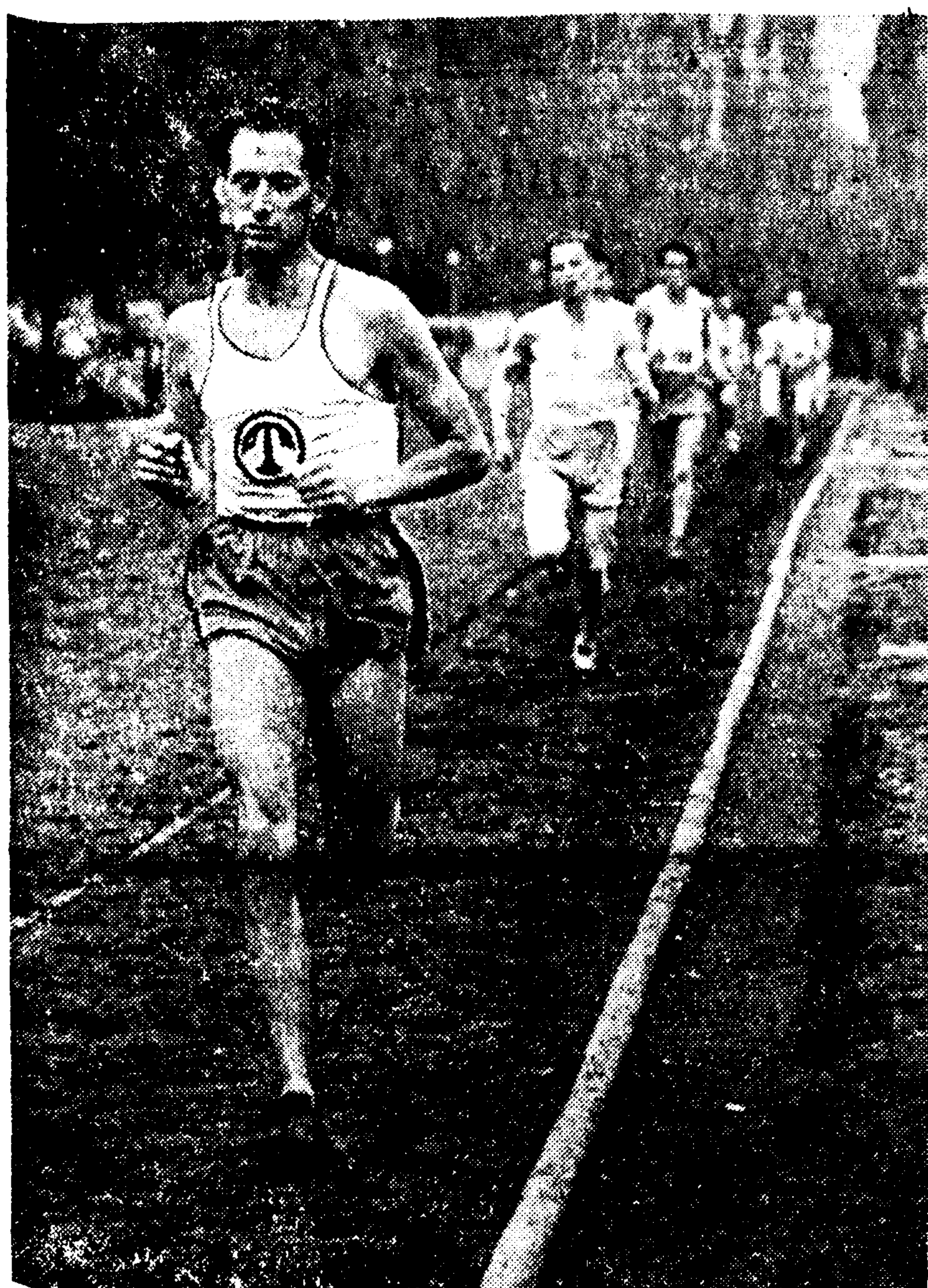
De Nederlandse vissers-plaats Scheveningen heeft de Haringrace 1954 ge wonnen. De Sch 236 „Noordster" kwam als eerste de haven van IJmuiden binnen.

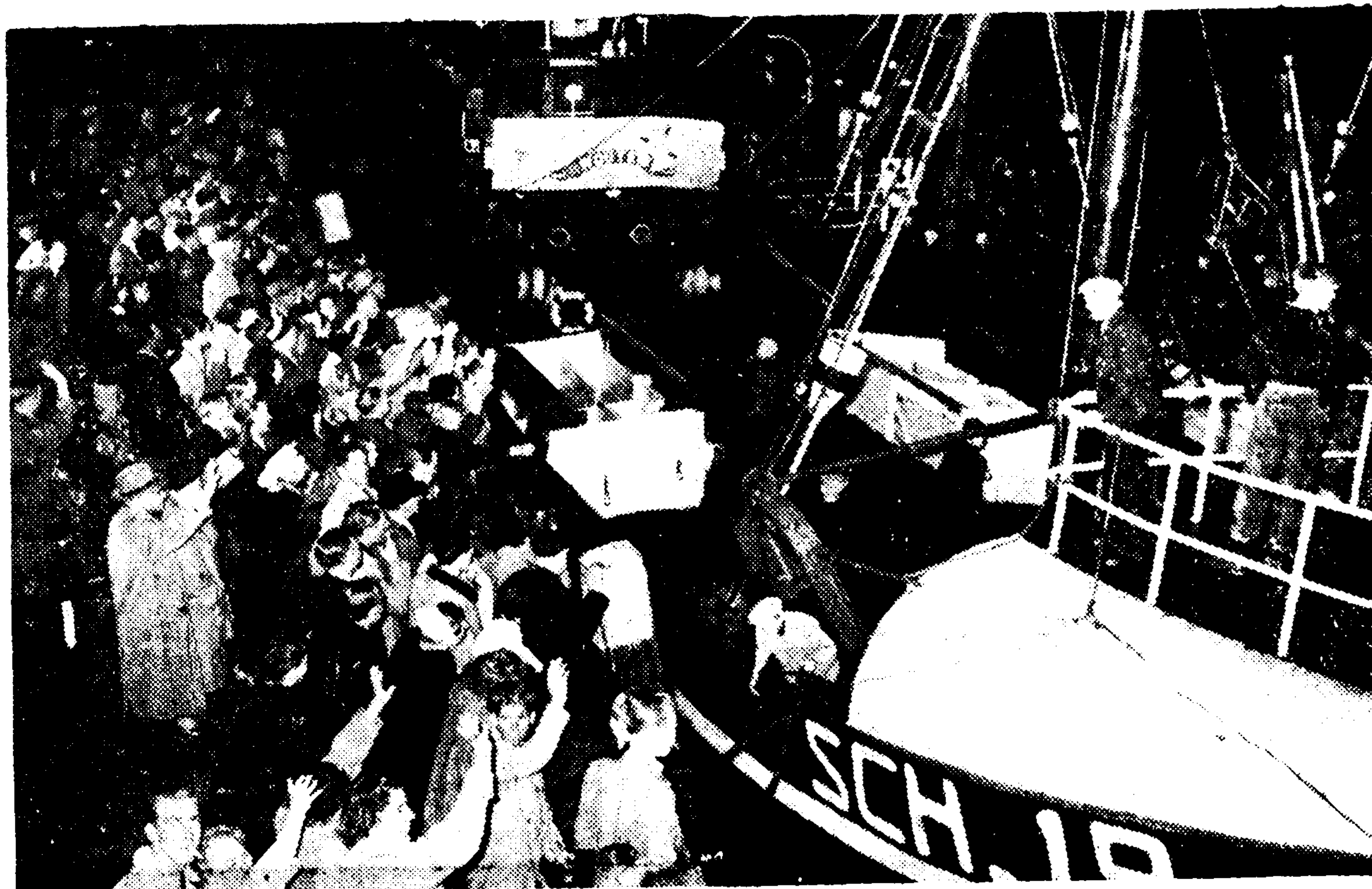
„Solid Chick", een tweejarige merrie uit een renstal te New York, is verzot op noten; muzieknoten wel te verstaan. In verrukking zwaait zij met het hoofd en rolt met de ogen bij het horen van de „betoverende" klanken, welke de orkestleider Louis Prima aan zijn trompet ontlokt. Prima, die tien renpaarden bezit, beweert, dat een dierenarts gezegd zou hebben, dat de knetterende muziek juist datgene is wat paarden voor hun innerlijk gevoel nodig hebben....!

Terwijl de twee jongste prinsesjes gespannen toekijken, geeft kroonprinses Margretha een „vuurtje" aan haar moeder Koningin Ingrid van Denemarken tijdens een tuinparty in het Fredensborg paleis.

De Nederlandse hardloper Slijkhuis in actie op de 1500 meter tijdens de voorwedstrijden voor de P.H.-beker te Amsterdam. Slijkhuis werd in dit nummer winnaar.

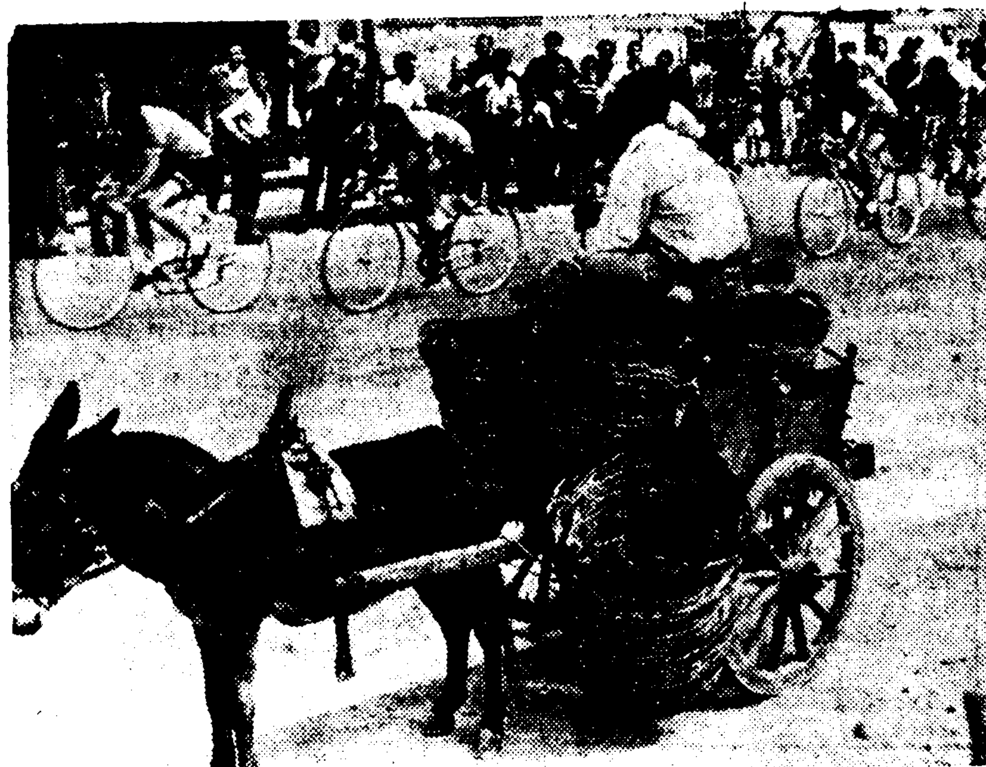
Zoals bekend is de Nederlandse vissersvloot dezer dagen weer uitgevaren. Dit feit is voor Nederland, doch vooral voor de kustbevolking en hen, die nauw bij de visserij betrokken zijn, een hele gebeurtenis. Daarom worden de vissers bij hun vertrek altijd door een grote menigte uitgeleide gedaan, die de opvarenden een goede vangst toewenst. Op de foto de Scheveningse vissersvloot op het punt te vertrekken.

Vanaf 1 Juni konden de Nederlandse hengelaars hun geliefkoosde sport weer beoefenen, omdat toen het visseizoen geopend werd. Plaatjes als hierboven vormen nu weer het karakteristieke beeld van het Hollandse landschap.

En hier is de vierde Nederlandse afdelings-kampioen KNVB. Het is het Amsterdamse D.W.S. dat haar Amsterdamse rivale Ajax in een beslissingswedstrijd met de overtuigende cijfers 2—5 sloeg.

Op Hemelvaartsdag is de ronde van Noord-West Nederland verreden. De start en de finish waren in de kaasstad Alkmaar. Enkele renners passeren een ezelskarretje, dat de voerman als gemakkelijke zit-tribune gebruikt!

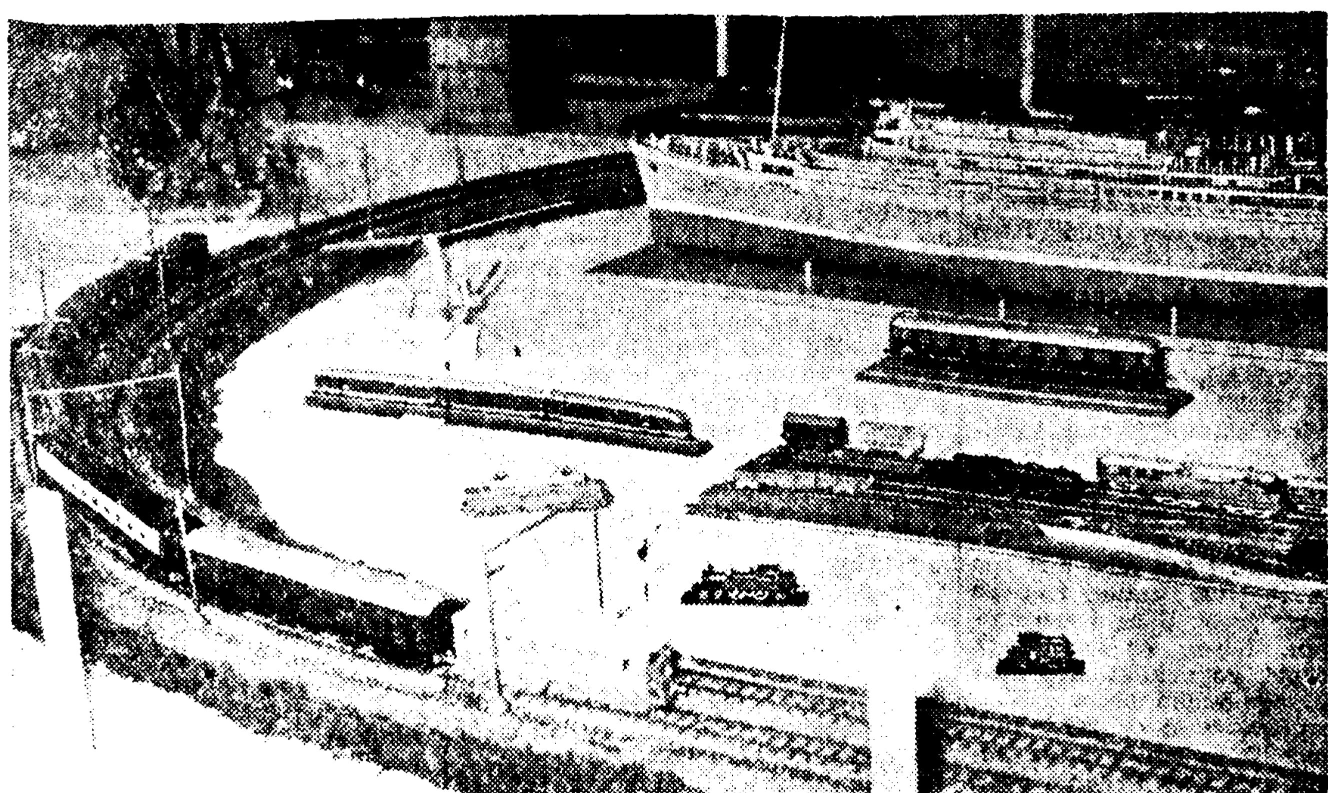

H.M. Koningin Juliana nam tijdens een werkbezoek aan de provincie Groningen in de Julianapolder de landaanwinningswerken in ogenschouw.

In de foyer van het Concertgebouw te Amsterdam werd ter gelegenheid van het afscheid van de bekende Nederlandse zangeres Jo Vincent door het comité „Huldeblijk Jo Vincent" een door de Haarlemse schilder Anton Kat vervaardigd portret aangeboden aan het Concertgebouwbestuur. Op de foto: Jo Vincent bij haar portret.

Dezer dagen werd in de Ahoy-hal te Rotterdam de tentoonstelling „De Gouden Schakel" geopend, een tentoonstelling ter bevordering van de handvaardigheid en gerichte vrije-tijdsbesteding. Een hoekje van de fraaie stand van de Nederlandse Vereniging van Modelbouwers.

Bij de graafwerkzaamheden op het Oudekerksplein te Amsterdam heeft men een Jacobakannetje en een stenen kist gevonden. De stenen kist, waarop enkele inscriptie's staan, is zeer oud, maar het juiste jaartal is nog niet vastgesteld.

De inwoners van Berlijn waren niet weinig verbaasd, toen zij dezer dagen een motor-ricksha door de straten zagen rijden. Het geval is geconstrueerd uitsluitend voor de export. De Duitsers verwachten een grote afzet, vooral in India en Singapore, de bakermat van de ricksha. Het gemotoriseerde rijtuigje haalt een snelheid van 50 K.M. per uur. En daar kan geen enkele koelie in Singapore tegen op, al loopt hij nog zo hard.

SPORTIEF PLAKBOEK

Strategie, politiek, concurrentie en sport — Bloembakje voor wielrenners — Genereuze gift van een Olympisch kampioen — Miraculeus af — Uitgebreide concurrentie

Onder druk van bepaalde politici, zo wordt verteld, heeft het hoofdkwartier van de strategische luchtmacht in de Verenigde Staten het houden van autoraces op de Amerikaanse vliegvelden verboden. Voor de V.S. betekent deze maatregel dat er van de achttien races, die voor dit jaar op het programma stonden, slechts zes zullen doorgaan.

Men zal zich afvragen, waarom deze maatregelen zijn genomen. Wie echter een weinig is ingewijd in de wereld der sportwagen-races in Amerika, bemerkt al spoedig, dat het hier kennelijk niet om strategische of andere geheimzinnig lijkende zaken gaat. Want in de Verenigde Staten mogen dan de meeste sportwagens ter wereld rondrijden, ook percentsgewijs, die snelle machines zijn voor een groot deel niet van Amerikaanse makelij. De Europese merken voeren er de boventoon. En dat alleen, omdat zij, juist op de gewraakte races, steeds veel sneller blijken te zijn dan al de producten uit de States zelve. Ge begrijpt, dat elke zege van een Europese wagen niet slechts een geweldige reclamestunt is voor de gelukkige firma, maar vooral een doorn in het oog van al de Amerikaanse automobielproducenten. Als ge dan nog weet, dat deze laatsten, de groot-industriëlen, niet geheel zonder invloed zijn op het politieke leven in de V.S., dan is het duidelijk, waarom het hoofdkwartier van de strategische luchtmacht onder zekere druk dit verbod van races heeft afgekondigd.

Zij, die zich tot dusverre speciaal hebben toegelegd op het organiseren van sportwagenraces, zijn echter niet ontmoedigd. Er wordt reeds naarstig gezocht naar gelegenheden waar men nu kan racen en de pogingen zijn reeds voor een deel met succes bekroond.

Het mooie bloembakje

Ambitieus vertaald is de naam van de tweede persoonlijke hoofdprijs in de komende Tour de France de „trophée B. J.", de „trofee Het mooiste bloembakje" De heer Jacques Goddet heeft de instelling van deze prijs hoogst persoonlijk aangekondigd. De prijs heeft een waarde van twintigduizend gulden en degenen die gedurende 't verloop van de Tour de eerste plaats bezet in het klassement voor deze prijs, zal te herkennen zijn aan de amandelgroene trui, die over zijn sportieve schouders is getrokken. Deze groene trui zal Donderdag 8 Juli aanstaande, bij de start in Amsterdam, gedragen worden door de Zwitser Fritz Schaer. Want, de instelling van de „trophée B. J." is geïnspireerd op de Jubileumprijs in de vorige Tour de France en die is door Schaer uiteindelijk gewonnen. Het is een puntenklassement. Elke renner krijgt per dag zoveel punten bij zijn totaal als de plaats, die hij in het etappeklassement inneemt. Het vorig jaar ging dat bepalen van die plaats min of meer à l'improviste, nu zal alles nauwgezet worden uitgezocht, want van elke finish zal een film worden gemaakt.

Waarom toch die merkwaardige, onbegrijpelijke naam voor deze prijs, zult U zeggen. Wellicht herinnert U zich dan dat er het vorig jaar een suikerprijs was, de prijs voor de meest strijdlustige renner. Wel, de prijs was beschikbaar gesteld door enkele suikerfabrikanten. Zo is de „trophée B. J." aangeboden door enkele van Frankrijks meest vooraanstaande bloemisten.

Anderhalf millioen cadeau voor de sport

Enkele weken geleden hebben wij U het een en ander verteld van het sportieve leven op de meeste van de Amerikaanse universiteiten. Ook in Australië is men, veel sportiever geworden dan het al was nu het de Olympische Spelen van 1956 gaat organiseren, wat betreft de accommodatie en de opleiding voor hen die sport willen beoefenen wat jaloers geworden. 'n Zekere heer Frank Beaurepaire, directeur van de banden- en rubberfabriek „Olympic" te Melbourne, vond, dat op de een of andere manier getracht moest worden hierin, wat Australië betreft, spoedig verandering te brengen. Hij heeft de universiteit van Melbourne daarom een bedrag van ruim anderhalf millioen gulden geschonken om zo de lichamelijke opvoeding en de sportbeoefening op de universiteit te stimuleren. Beaurepaire was vroeger een van de beste Australische zwemmers. Hij is Olympisch kampioen geweest en heeft in de periode tussen 1906 en 1928 liefst veertien wereldrecords op zijn naam gehad.

In Melbourne weet men inmiddels al wat er met het geld gedaan zal worden. De vice-president heeft meegedeeld, dat een permanent athletiekstadion zal worden gebouwd en ook zal een gebouw worden opgericht, waarin een zwembassin, een gymnastiekzaal, zalen voor het beoefenen van tafeltennis, een vergaderzaal en een bibliotheek worden ondergebracht.

De heer Beaurepaire heeft als eis gesteld, dat deze accommodatie niet alleen de studenten, maar alle sportieve jongelui uit de stad ten dienste moet staan. Alle werkzaamheden zullen in 1955 voltooid zijn.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL 1778

1889.— De bestelauto van de kruidenier Grootgrut doemde uit de vreemde, witte nevel op en remde voor de deur. Boven het voertuigje zweefde de gestalte van heer Ollie, klapwiekend met de jaspanden, nader, totdat hij boven de wakkere handelaar scheen te vliegen. Deze keek op — doch wie nu mocht denken, dat hij verbaasd was, vergist zich. Wanneer zijn klanten er vermaak in schepten om een weinig om hun huis te vliegen, dan was dit hun zaak. En het zou slecht voor de klandizie zijn geweest, wanneer hij zich daarin mengde. Hij nam dan ook slechts beleefd zijn hoedje af en maakte een kleine buiging.

„Dag meneer Bommel!" riep hij opgeruimd. „Een mooie middag, nietwaar? Lekker warm en haast windstil. Hebt U misschien trek in limonade? Toevallig heb ik een paar flessjes bij me. Iets nieuws, meneer Bommel! Vruchtenflop! Wilt U eens proeven?"

Hij kreeg echter geen antwoord. Terwijl hij sprak was de gedaante van de Heer Bommel steeds vager geworden en bij zijn laatste woorden scheen de hele witte mist met de vliegende figuur erin uit elkaar te spatten.

De heer Grootgrut keek eventjes wat zoekend rond, doch toen wendde hij zich opgewekt tot Tom Poes, die nog steeds op de stoep stond.

„Dag jongeheer!" wenste hij vriendelijk. „Ik meende de heer Bommel daarnet te zien vliegen, maar ik heb me vergist, denk ik. Het zal de warmte geweest zijn. Misschien kunt U me even helpen? Het betreft een nota'tje, dat nog niet betaald is. Een kleine vergissing van de heer Joost, die ik graag even wil ophelderen......

Gedurfde uitlating van Nederlands generaal door Stafchefs gelaakt

Vragen in Tweede Kamer

De drie Nederlandse chefs van staven hebben ieder aan de onder hun bevelen staande militairen hun standpunt kenbaar gemaakt over de dezer dagen door generaal b.d. H.J.J.W. Dürst Britt geuite woorden betreffende de eerste politionele actie in Indonesië.

Generaal Dürst Britt heeft, zoals in de Amigoe van 29 Mei j.l. reeds werd gepubliceerd, in een vergadering van het veteranenlegioen te Amsterdam o.m. het volgende gezegd: „De eerste politionele actie in Indonesië werd helaas stopgezet. Toen hadden we alles nog kunnen bereiken. Als er ooit een moment geweest is, dat het leger niet had moeten gehoorzamen, was het op de dag, dat deze eerste actie moest worden gestaakt. Het klinkt misschien oproerig en in strijd met de krijgstucht, maar er staat nog altijd in de voorschriften, dat militairen eigen initiatief moeten nemen, wanneer zij menen, dat men in de hoogste kringen niet goed is ingelicht."

Alle drie de chefs van staven laten uitkomen, dat generaal Dürst Britt huns inziens in de laatste aangehaalde zin een verkeerde interpretatie geeft van artikel 12 van het reglement betreffende de krijgstucht. Het tweede lid van dit artikel wordt door de chef van de Generale Staf, generaal B. R. P. F. Hasselman, in zijn geheel aangehaald. Het luidt als volgt:

„Indien het een militair blijkt, dat, als gevolg van wijziging der omstandigheden sedert het ogenblik, waarop het bevel gegeven werd of van het bestaan van een andere toestand ter plaatse dan door de lastgever werd verondersteld, een hem door een meerdere gegeven dienstbevel niet uitvoerbaar is of de uitvoering daarvan in strijd zou zijn met het algemeen of militair belang, waarop het bevel betrekking had, zal hij de zedelijke moed hebben om, wanneer nieuwe bevelen niet of niet tijdig door hem kunnen gevraagd of verkregen worden, zelfstandig te handelen. Hij zal dan zijn eigen inzicht volgen naar gelang van de omstandigheden of van de door hem bevonden toestand. In zodanig geval zal hij echter de lastgever ten spoedigste in kennis stellen met de door hem getroffen maatregelen en met de reden der afwijking of niet-nakoming van het ontvangen bevel."

De chef van de Generale Staf, zegt in zijn schrijven o.m. het volgende: „De gewapende macht, fundament van de Staat, is altijd en overal niet meer en niet minder dan instrument der regering. Zij heeft mistdien geen eigen wil, doch tot enige plicht de bevelen der overheid stipt en loyaal uit te voeren." De aangehaalde bepaling uit het reglement betreffende de krijgstucht betreft de verhouding van de militair tot zijn militaire meerdere, aldus de chef Generale Staf verder. Er is volgens hem slechts èèn geval, waarin de militair — en ook de niet-militair — het recht en de plicht heeft gehoorzaamheid te weigeren, namelijk om der conscientie wille. Dit is, sedert eeuwen, vastgelegd in de laatste regels van ons Wilhelmus.

Daar laat de dichter, nadat hij Oranje eerst heeft doen zeggen, dat hij „den Koning tot genen tijde heeft veracht", ter verklaring, waarom hij nochthans in opstand is gekomen, zeggen:

„Dan dat ick Godt den Heere
der Hoochsten Majesteit
heb moeten obedieren
in der gerechtigheidt".

De chef Marinestaf en bevelhebber der zeestrijdkracht, vice-admiraal A. de Booy, legt er de nadruk op, dat het zelfstandig handelen van de militair afhankelijk wordt gesteld van de vraag of nieuwe bevelen niet of niet tijdig door hem kunnen worden gevraagd of verkregen. Nog daargelaten, dat zulks tengevolge van de snelle communicatiemiddelen zo goed als steeds verwezenlijken is, aldus de vice-admiraal dient iedere militair zich te realiseren, dat hij als dienaar van de Staat, ook en zeker als hij deel uitmaakt van de hoogste bevelvoering, steeds moet handelen in de geest van de door de regering gegeven orders, waarbij uiteraard alleen de regering in staat is deze orders te toetsen aan het algemeen belang. De overige militaire dienen vanzelfsprekend overeenkomstig de van hun superieuren gekregen orders te handelen en deze uit te voeren in de geest zoals zij zijn bedoeld.

De chef Luchtmachtstaf, luitenant-generaal A. Baretta, zegt, dat artikel 12 lid 2 van het reglement betreffende de krijgstucht beoogt de militaire commandant onder zeer bijzondere omstandigheden eigen initiatief en verantwoordelijkheid te laten en dat het niet geschreven is om een duidelijk bevel van de wettige overheid te doorkruisen.

Immers artikel 11 van het reglement betreffende de krijgstucht bepaald, dat het de militair nimmer geoorloofd is hem gegeven dienstbevelen afhankelijk te stellen van zijn oordeel omtrent hun strekking en doelmatigheid. Hij heeft daaraan te voldoen te goeder trouw en naar zijn beste weten en kunnen.

Het Tweede-Kamerlid Visch (K.V.P.) heeft aan de minister van Oorlog schriftelijk de volgende vragen gesteld:

Is het waar, dat op 21 Mei de commandant van de voormalige 7-Decemberdivisie, de generaal-majoor b.d. H. J. J. Dürst Britt, op een propagandabijeenkomst van de afdeling Amsterdam van het Veteranen Legioen Nederland een redevoering heeft gehouden, o.m. van de volgende inhoud:

„De eerste politionele actie in Indië werd helaas stopgezet. Toen hadden we alles nog kunnen bereiken. Als er ooit een moment geweest is, dat het leger niet had moeten gehoorzamen was het op de dag, dat deze eerste actie moest worden gestaakt."

„Het klinkt misschien oproerig en in strijd met de krijgstucht, maar er staat nog altijd in de voorschriften, dat militairen eigen initiatief moeten nemen, wanneer zij menen, dat men in de hoogste kringen niet goed is ingelicht".

Is de minister niet van oordeel, dat een dergelijke uitlating — indien zij juist is weergegeven — gedaan door een oud-opperofficier in een openbare vergadering, als hoogst onkrijgstuchtig moet worden gequalificeerd en in flagrante strijd is met de geest, welke uit het reglement betreffende de krijgstucht spreekt?

Is de minister bereid de noodzakelijkheid te doen onderzoeken of artikel 12 van het reglement betreffende de krijgstucht en de interpretatie, welke in dit reglement aan genoemd artikel wordt gegeven, een verduidelijking dienen te ondergaan met betrekking tot het nemen van eigen initiatief, opdat voldoende waarborgen worden geboden voor een stipte handhaving van de krijgstucht?

Verlaat Churchill de actieve politiek?

De Britse premier, Sir Winston Churchill, heeft thans zelf nieuw leven geblazen in de geruchten dat hij zich binnenkort zal terugtrekken uit de actieve politiek. In een rede, die de 79-jaar oude staatsman in de Londense Albert Hall hield voor de dameslieden van de conservatieve partij, maakte hij enkele duidelijke toespelingen

Hij vroeg zijn gehoor hem de „gunst" te bewijzen de gedachten te laten gaan over de voorgestelde salarisverhoging van de Lagerhuisleden met 50 pond per jaar — 'n brandend politiek vraagstuk in Engeland op het ogenblik —. Daar voegde hij plotseling en bijna terzijde aan toe: „Ik zal u daar waarschijnlijk niet dikwijls meer om vragen". Churchill zeide eveneens, dat „de last die op allen rust in een moderne regering steeds zwaarder wordt en moeilijker om te dragen".

Deze opmerking, gevoegd bij de warme lof die Churchill aan de minister van Buitenlandse Zaken en zijn vermoedelijke opvolger Anthony Eden toezwaaide, gaven nieuw voedsel aan de geruchten dat Churchill binnen de eerstvolgende paar maanden zich uit de politiek zal terugtrekken, nu koningin Elizabeth van haar wereldreis is teruggekeerd.

„*Onuitsprekelijk alarmerend*"

Communistische infiltratie in H-bom-fabrieken

Washington. — Senator Joseph McCarthy heeft verklaard, dat zijn subcommissie van onderzoek de beschikking heeft over inlichtingen over communistische infiltratie in de Amerikaanse geheime dienst en in de fabrieken voor de vervaardiging van waterstof- en atoombommen. Hij noemde deze inlichtingen „onuitspreklijk alarmerend" en „veel ernstiger dan de beschuldigingen, die aanleiding waren tot een onderzoek door de subcommissie in de geheime radarlaboratoria van het leger te Fort Monmouth (New Jersey). De Senator lanceerde deze bewering op de 24e dag van de verhoren in de zaak McCarthy versus het leger zonder er echter verder op in te gaan.

Later ging Senator McCarthy in op zijn bewering over communistische infiltratie in atoomfabrieken. Deze kwestie zou in Juni vorig jaar op een bijeenkomst in het Witte Huis zijn besproken. Als gevolg daarvan was hij ervan overtuigd, „maar niet volledig overtuigd", dat het „niet in het algemeen belang was" om de Senaatssubcommissie van onderzoek hiervoor openbare verhoren te doen houden. De kwestie van de aanwezigheid van communisten in installaties van waterstofbommen „geniet nog steeds voortdurend aandacht", aldus McCarthy, die zich overigens ook „uitermate bezorgd maakte over de toestand bij de Amerikaanse geheime dienst".

Naar nader bekend is geworden, heeft de sub-commissie van onderzoek van de Amerikaanse Senaat eenstemmig besloten de Federale Recherche en het departement van defensie de namen van 130 communisten te verstrekken, die in de productiecentra van de landsverdediging werkzaam zijn. Deze maatregel is genomen nadat Roy Cohn, assistent van McCarthy en de juridische adviseur van de sub-commissie hadden bevestigd dat de toestand in de fabrieken „zeer alarmerend" is.

Japan gaat eigen leger opbouwen

Tokio. — De Japanse Senaat heeft twee wetsontwerpen goedgekeurd, die voorzien in de oprichting binnen acht jaar van een eigen Japans leger, marine en luchtmacht. De ontwerpen zijn reeds goedgekeurd door het Lagerhuis.

Boekhoudkundige fout van 1 milliard dollar

Volgens de New York Herald Tribune heeft het Amerikaanse Congres als gevolg van een grote boekhoudkundige fout, in het verleden meer dan een milliard dollar voor buitenlandse hulp gevoteerd, welke de regering niet heeft gebruikt en kennelijk niet kon gebruiken.

De fout werd eerst kortgeleden ontdekt. Zij komt hierop neer: orders voor de zelfde militaire uitrusting ter waarde van een milliard dollar werden geboekt als geplaatst op grond van de gelden voor buitenlandse hulp en voor militaire hulp. Daardoor werd ongeveer 2 milliard dollar geboekt als uitgetrokken voor uitrusting met een waarde van slechts 1 milliard dollar. Een vertraging van afleveringen in de militaire hulp heeft kennelijk niet plaats gevonden door gebrek aan gelden. In feite had, volgens de New York Herald Tribune, het Congres dus kennelijk vroegere begrotingen voor de buitenlandse hulp met een milliard dollar kunnen besnoeien, zonder dat dit ernstige gevolgen zou hebben gehad.

CUBANEN KRIJGEN ASYL

Havana. — De Panamese ambassade te Havana heeft medegedeeld dat Panama asyl wil verlenen aan vijf personen, die de vorige week zouden hebben deelgenomen aan een poging om de Cubaanse regering omver te werpen. Vier hunner zochten hun toevlucht reeds in deze ambassade en de vijfde in de ambassade van Uruguay.

De twee die naar de Mexicaanse ambassade zijn gevlucht zijn gisteren uit Havana naar Mexico vertrokken, welk land hen wel wil opnemen.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

„Een pracht van een kerel."

„Hij is een lammetje," verbeterde Molly, met 'n warme stem.

„Goed, een lammetje, als je dat liever hoort."

„En nu heb ik gevraagd, of je hier wou komen, omdat ik je wil vragen, hoe ik er mee aan moet. Hij valt bij moeder niet in de smaak, zie je."

„Dat heb ik gehoord."

„Ze heeft hem de deur uit gezet en hij mag er nooit meer in."

„Nee...."

„De reden is waarschijnlijk, dat hij geen geld heeft."

James Fletcher stond op het punt te vermelden, dat George een bijna onfatsoenlijke hoeveelheid geld bezat, maar hij hield zijn tong in bedwang. Mocht hij zich verstouten, de dromen van een jong meisje te verstoren? Onder de romantische schijn van doodarm kunstenaar had George Finch het hart van dat meisje gewonnen. Het zou wreed zijn, het feit te openbaren, dat hij rijk was, en als kunstenaar de erbarmelijkste verschijning in heel New York.

„Je stiefmoeder," gaf hij toe, „bekijkt haar medemensen met dezelfde ogen als een inspecteur der belastingen."

„Al bezit hij geen rode cent, dan kan 't me nog niet schelen," zei Molly. „Zoals je weet, krijg ik dat paarlen halssnoer, dat vader voor moeder gekocht heeft, als ik trouw. Dat is op mijn naam op een bank gedeponeerd. Als ik het verkoop, krijg ik er duizenden dollars voor, dus we zullen heus niets te kort komen."

„Natuurlijk niet."

„Maar ja.... als 't niet nodig is, loop ik liever niet weg, om in 't geheim te trouwen. Als ik trouw, moet 't een feest zijn, met bruidsmeisjes en een grote taart en cadeau's en portretten in de geïllustreerde bladen en al wat er bij hoort."

„Dat spreekt vanzelf."

„Dus moeder moet George met vlag en wimpel binnenhalen. En nu geloof ik, dat ik een maniertje weet, om dat gedaan te krijgen. Moet je goed luisteren, Jimmy. Moeder gaat binnenkort naar haar waarzegster — ze laat zich ieder ogenblik de toekomst voorspellen, zie je."

James Fletcher knikte. Hij had niet geweten, dat mevrouw Waddington die karaktertrek bezat, maar verbazen deed hij er zich niet over. Van haar kon hij alles verwachten. Nu hij mevrouw Waddington van die kant bekeek, werd 't hem duidelijk, dat zij er echt een mens voor was; zo iemand, die geregeld in de salons van schoonheidsspecialisten zit met groene modder op haar gezicht, en in de tijden daartussendoor naar waarzegsters loopt.

„En nu zal ik je zeggen, wat je doen moet. Je gaat naar de waarzegster, vóór moeder er komt, en dan koop je haar om. Ze moet zeggen, dat mijn hele levensgeluk afhankelijk is van een schilder met bruine haren, en dat zijn naam met een G begint."

„Ik geloof nooit, dat mevrouw Waddington zich zoiets laat wijsmaken, zelfs niet door een waarzegster."

„O jawel! Wat madame Eulalie in haar kristallen bol ziet, dat geloof ze onvoorwaardelijk — álles!"

„Op dat éne na. Ik ben er ten minste hard bang voor."

„Ja, misschien heb je gelijk.... Maar één ding kun je in ieder geval. Zorg, dat madame Eulalie haar die lord Hunsington uit haar hoofd praat. Ze heeft me gisteravond zo duidelijk mogelijk te verstaan gegeven, dat ze me met hem wil laten trouwen. Hij zit hier eeuwig over de vloer.... 't is niet om uit te houden."

„Ja, dat zou misschien wel lukken."

„Doe je 't?"

„Ja zeker."

„Je bent een schat. Voor tien dollars doet ze 't wel, denk ik."

„Hoogstens twintig."

„Goed, dat is dan afgesproken. Ik weet, dat ik op je vertrouwen kan. Wat ik zeggen wou — zie je kans, om George zo langs je neus weg iets te zeggen?"

„Al wat je wilt."

„Zeg dan maar, dat we elkaar misschien tegen zouden komen morgenmiddag, als hij toevallig door 't Central Park wandelde, om half vier, bij de ingang van de Dierentuin."

„Ik zal 't hem zeggen."

„En nu moet je me eens alles vertellen, wat je weet," zei Molly. „Over George natuurlijk. Hoe jullie elkaar hebben leren kennen, en hoe je hem vond, toen je hem de eerste keer zag, en wat hij 't lekkerste vindt op zijn boterham, en waar hij 't liefste over praat, en wat hij allemaal over mij gezegd heeft."

x x x

Tijd brengt raad, zegt het spreekwoord. Er ging een dag voorbij — tijd genoeg, zou men zo zeggen, om kalm na te denken, vooral voor zo'n geoefend denker als James Fletcher. Hij had in die tijd kunnen inzien, hoe onlogisch het was, zich op een dergelijke manier over te geven aan een onberedeneerde neiging. Hij had rouwmoedig, onbarmhartig aan die bevlieging moeten verzaken. Maar hij deed zulks niet, — verre vandaar.

Toen James Fletcher de volgende dag bij madame Eulalie in de wachtkamer zat, droomde hij voort in zijn verdwazing; en trachtte zijn betere ik hem te bewijzen, dat hij zich op een lakenswaardige manier had laten afdrijven op uiterlijke indrukken, dat hij zich had laten verstrikken door een meisjesgezicht — dat wil zeggen: door een puur toevallige groepering van zekere eiwitstoffen en vetdelen — dan had James Fletcher slechts één antwoord: dat zijn betere ik naar zijn grootje kon lopen. Hij was verliefd, en hij vond het prettig. Hij was verliefd, en hij was er trots op.

Eigenlijk dwaalden zijn gedachten her en der, terwijl hij daar zat in de wachtkamer van madame Eulalie. Maar één gedachte leidde ordelijk tot een besluit: hij zou de verkoop van het boekje over Het Volmaakte Huwelijk staken — misschien schreef hij het nog ooit opnieuw, en anders; en hij zou proberen een paar verzen te maken.

Zijn droom werd afgebroken doordat er een meisje binnenkwam.

„Madame Eulalie kan u nu ontvangen, meneer," zei ze.

James Fletcher ging de spreekkamer binnen. En toen hij over de drempel was, bleef hij stokstijf staan.

„U!" riep hij uit.

Het meisje gaf dat vluchtige dofje aan haar kapsel, waarmee de Vrouw steeds reageert op een onvoorziene verandering in de toestand. En terwijl James Fletcher nu, met heel zijn gevoel, naar de haren keek, bemerkte hij, dat zijn veronderstelling van de vorige dag juist was geweest. Gelijk hij vermoed had, was het een glanzende massa, tintelend van leven en begiftigd met die onvergelijkelijke zachtheid, frisheid en weelderigheid.

„En, hoe maakt u het?" zei het meisje.

„Uitstekend," zei James Fletcher.

„We schijnen elkaar voortdurend te moeten ontmoeten."

„En ik heb er hoegenaamd geen bezwaar tegen."

„Niet?"

„Nee, zei James Fletcher. „Stel je voor, dat ú 't bent!"

„Stel je voor dat ik wíé ben?"

„Stel je voor, dat u ú bent!" Het drong tot hem door, dat hij zich niet zeer duidelijk uitdrukte. „Ik bedoel: ik ben hierheen gestuurd met een boodschap voor madame Eulalie, en nu blijkt ú het te zijn."

„Een boodschap? Van wie?"

„Van Molly Waddington. Ze vroeg.."

„U — wilt u me uw hand laten lezen?"

Er kwam vuur in de ogen van James Fletcher.

„Als ik íéts in de wereld prettig zal vinden," zei hij, „dan is 't, dat u mijn hand leest."

„Maar ik heb natuurlijk geen handlijnen nodig, om uw karakter te lezen," zei het meisje. „Dat zie ik met één blik."

„Is 't werkelijk?"

„Ja zeker! U bent een man met een sterke, heerszuchtige natuur en een heldere, vlugge geest. U hebt een brede kijk op de dingen, en een ijzeren vastberadenheid, en u kijkt diep door de oppervlakkige schijn heen. Maar tocht hebt u een zacht en goed hart, u bent vriendelijk en prettig in de omgang; u hebt veel voor anderen over, ik zou haast zeggen: u bent té edelmoedig. Egoïsme is u vreemd. U hebt talent om anderen te leiden. U doet me denken aan Julius Caesar en aan Napoleon Bonaparte."

„Vertelt u nog eens iets," zei James Fletcher.

„Als u ooit van een meisje ging houden...."

„Als ik ooit van een meisje ging houden....?"

Het meisje sloeg haar ogen naar hem op en kwam een stapje dichterbij.

„Als u ooit van een meisje ging houden," zei ze, „zou u...."

„Meneer Eugène Cabot," kwam het meisje aandienen.

„Hè bah!" zei madame Eulalie. „Ik dacht er niet aan, dat ik een afspraak had.... Laat meneer maar binnen."

„Mag ik wachten?" fluisterde James Fletcher met eerbiedige toewijding.

„Ja, alstublieft. 't Zal zo lang niet duren." Zij wendde zich naar de deur. „Komt u binnen, meneer Cabot."

James Fletcher wendde zich naar de deur om te zien, wie er binnenkwam. Het was een lange, forse jongeman, die met zwierige schreden de kamer betrad. Hij was fraai, en zelfs overdadig, gekleed in het conventionele gewaad van uitgaande heer, man van de wereld. Hij had lichtgele handschoenen aan, en een anjer in zijn knoopsgat, en een grote uitgestrektheid sneeuwwitte boord omcirkelde een hals, die het vermoeden wekte, dat er iemand in zijn voorgeslacht voor giraffe had gestudeerd. De leukste bijzonderheid van die hals was de adamsappel; hij was van die aard, dat James Fletcher zich in de persoonlijkheid van de drager nooit kon vergissen. Zo'n adamsappel had maar één man in heel zijn kennissenkring.

„Garroway!" riep James Fletcher uit. „Wat kom jij hier doen? En waar dient dat carnavalspakje voor?"

„Geen haar op mijn hoofd dat er aan dacht, dat u hier zou zijn, meneer Fletcher," zei de man verontschuldigend.

„Ik heb óók niet gedacht, dat ik jou hier zou treffen.... en dan nog wel met zo'n mooie buitenlandse naam.... Hoe was 't ook weer?"

„Eugène Cabot, meneer."

„Zo zo.... agent Eugène Cabot. Hoe kom je daar aan?"

„Ik vond 't een mooie naam," zei de agent. „Ik heb hem in een boek gelezen."

Het meisje stond zwaar adem te halen.

„Is die man van de politie?" riep zij uit.

„Ja," zei James Fletcher. „Agent. Hij heet Garroway, en hij krijgt les van me in 't dichten. En nu moet je mij eens wat vertellen," bulderde hij, met zijn hoofd dicht bij de ongelukkige man van de wereld, wiens adamsappel nu dartelde als een jong lam in lentetijd. „Wat heb jij hier te komen, en me te storen bij.... te storen bij.. enfin, te storen, terwijl je één van beide hoorde te doen; óf je plicht vervullen als politieagent, óf rustig thuis zitten om gedichten uit te pluizen?"

Agent Garroway kuchte.

„Ik wacht op antwoord," zei James Fletcher.

„Ja, meneer Fletcher," zei de agent verlegen, „ik wist niet, dat madame Eulalie een kennis van u was."

„'t Gaat je niets aan, of 't een kennis van me is of niet."

„Jawel, meneer Fletcher, dat maakt een heel verschil. Nu ik weet, dat die dame een kennis van u is, kan ik teruggaan naar 't hoofdbureau om te rapporteren, dat madame Eulalie boven verdenking staat. Ik was namelijk door mijn chefs hierheen gestuurd, om te kijken, of ik haar in 'r kladden kon nemen, ziet u, meneer."

„In haar kladden nemen? Wat bedoel je?"

(Wordt vervolgd)

Minderheden ter R.T.C.

Jonckheer: „Statuut in veel opzichten onbevredigend"

Wijzigingen zullen spoedig aangebracht moeten worden

's-Gravenhage. — De tweede woordvoerder van de minderheidsfracties ter R.T.C., die gisteren tijdens de slotvergadering aan het woord kwam, was het D.P.-lid, de heer Jonckheer. Deze spreker zeide: „Het standpunt der Antilliaanse delegatie ten aanzien van het Statuut in zijn geheel is u bekend. De Antilliaanse delegatie heeft het Statuut aanvaard en het laatste woord zal door de verschillende volksvertegenwoordiging gesproken moeten worden. Het is echter misschien van belang uiting te geven aan in de boezem der delegatie levende bezwaren tegen dit Statuut, dat weliswaar is aanvaard door de Antilliaanse delegatie, maar — naar het mij wil voorkomen — niet is aanvaard in de geest van het veertiende hoofdstuk der Grondwet. Want, ofschoon de delegatie in het algemeen principiële bezwaren heeft tegen bepaalde onderdelen van het Statuut, die uit de aard dezer bepalingen het Statuut onaanvaardbaar zouden maken, moest de delegatie in meerderheid met het oog op het thans realiseerbare het thans bereikbare onder de huidige politieke situatie in Nederland, dus meer uit opportuniteitsoverwegingen, het Statuut, zoals het voor ons ligt, aanvaarden.

De Nederlandse Antillen zijn geplaatst voor de keus dit Statuut met al zijn gebreken te aanvaarden of weer jaren van moeizaam overleg in te gaan. Het is daarom dat deze aanvaarding van het Statuut niet door allen met blijdschap en vreugde geschiedt en dat er nog velen zijn, die het niet mogelijk achten over hun bezwaren te stappen.

Vergeleken met de ontwerp-Rijksgrondwet van 1948, waarbij de deelname van de Amerikaanse Rijksdelen in zaken van het Koninkrijk op een meer reële basis was gedacht, betekent aanvaarding van het Statuut een of meerdere stappen achteruit. De bezwaren van bepaalde politieke groeperingen in Nederland hebben de opzet van 1948 onmogelijk gemaakt.

Teveel heeft men zich willen vasthouden aan de bestaande Grondwet en in plaats van een samenhangend geheel, een duidelijk overzienbare en bevredigende grond voor een vruchtbaar en doeltreffend samengaan der drie delen, is het resultaat van dit lang en moeizaam overleg dit Statuut, dat in vele opzichten onbevredigend is.

Het is duidelijk, dat men vreesde de bestaande organen door nieuwe, meer op de eisen des tijds ingestelde te doen vervangen. Om vorm te geven aan deze gedachte, om het oude zoveel mogelijk te behouden, terwijl men ook Suriname en de Antillen wilde doen deelnemen in het staatsrechtelijk bestel van het Koninkrijk, was natuurlijk een moeilijke opgaaf, want in wezen houdt deze gedachte een tegenstrijdigheid in.

Het is dit streven, dat het Statuut doet verliezen aan overzichtelijkheid en werkelijkheidszin en het is hierdoor, dat bepaalde zaken dan ook onmogelijk bevredigend in het Statuut konden worden geregeld.

De Koninklijke belofte van 1942 begon pas vorm te krijgen, nadat in 1946 een petitie aan Hare Majesteit werd overhandigd, waarin door de Staten van de Amerikaanse Rijksdelen aangedrongen werd op spoedige verwezenlijking van de gedachte, vervat in de Koninklijke rede van 1942. Het moet ons van het hart, dat het verloop der gebeurtenissen sindsdien niet erg vlot te noemen is. Zeer stroef en zelfs onder pressie werden de eerste stappen gedaan, die de Amerikaanse Rijksdelen meer zeggenschap in eigen zaken zouden geven, althans de mogelijkheid tot zelfwerkzaamheid voor deze gebieden zou openen.

Het is beter niet erg diep in deze geschiedenis te duiken, maar dat ik dit memoreer, is, omdat zowel bij die gelegenheid als bij de totstandkoming van de Interimregeling, alsook nu weer bij het opstellen van dit Statuut enig gebrek aan realiteitszin en aan begrip voor moderne opvattingen omtrent „self government" hebben bestaan.

Merkwaardig is bijv. de wijze, waarop de wetgeving van het Koninkrijk geregeld is. De Rijkswetgeving, zoals in dit Statuut geregeld, maakt deelname aan van de overzeese Rijksdelen aan de totstandkoming van een Rijkswet illusoir. Een Rijkswet komt immers tot stand met gewonde meermers van het Nederlandse parlement. Weliswaar is de verplichting opgelegd kennis te nemen van de gevoelens van de Amerikaanse Rijksdelen en zal het tot standkomen van een Rijkswet in strijd met geuite bezwaren van de Amerikaanse rijksdelen iets stroever en moeilijker zijn, maar uiteindelijk zijn de Staten-Generaal van Nederland, dus de volksvertegenwoordigers van het Rijk in Europa, de wetgevers van het Koninkrijk.

Het recht van adviseren van de Amerikaanse Rijksdelen, het recht van de gevolmachtigde Landsminister om bezwaren te maken, waardoor intern appel kan plaats hebben, waarna de behandeling van de Rijkswet echter rustig in het Nederlandse parlement doorgang kan vinden en het recht om de behandeling even op te schorten, kunnen onmogelijk beschouwd worden als een daadwerkelijk deelnemen aan de Rijkswetgeving.

In een Koninkrijk, waarbinnen de drie gebieden op voet van gelijkwaardigheid dienen te zijn verbonden tot het verzorgen van gemeenschappelijke belangen, is het wel op zijn zachtst uitgedrukt wonderbaarlijk, dat alleen een der delen de wetgeving eigenmachtig uitvoert, terwijl de volksvertegenwoordiging der andere delen adviserend mag optreden.

Dat ook hier weer de politieke verhoudingen en mogelijke machtsverschuivingen in het Rijk in Europa genoeg reden mag zijn om daadwerkelijk deelnemen aan de Rijkswetgeving van de andere delen onmogelijk te maken, kan nooit als redelijk argument worden aanvaard.

De hierbuven geschetste toestand, waarbij dus het parlement van het Rijksdeel in Europa de wetgever van het Koninkrijk is, wordt nog bovendien verzwaard door het feit, dat de andere delen zelfs niet de minste zeggenschap hebben, dus zelfs niet gehoord behoeven te worden bij een eventuele wijziging van de samenstelling van het parlement van het Rijksdeel in Europa.

Mijnheer de voorzitter, in het kort heb ik getracht u een uiteenzetting te geven van een heel belangrijk onderdeel van het Statuut, dat zeer onbevredigend is geregeld. Tegen deze regeling hebben wij steeds met nadruk bezwaren gemaakt en moeten wij bezwaren blijven maken. Met deze regeling van de wetgeving heeft het Statuut dan ook niet die betekenis meer, welke een definitieve regeling der verhoudingen tussen de verschillende delen van het Koninkrijk had dienen te hebben.

Daarom is te verwachten, dat binnen niet te lange tijd wijzigingen zullen moeten worden aangebracht op die punten, die een werkelijk vrijwillig samengaan der drie delen op werkelijke voet van gelijkwaardigheid nog in de weg staan.

In de hoop en met het vertrouwen, dat dit in niet te verre toekomst zal kunnen gebeuren, en overwegende, dat dit Statuut wel als maximum moet worden gezien van hetgeen thans onder de huidige politieke omstandigheden in Nederland als compromis kan worden bereikt, rest ons niets anders dan dit Statuut als geheel te aanvaarden".

Aldus de heer E. Jonckheer.

Irausquin: „Zoveel mogelijk baas in eigen huis"

Elimineren politieke tegenstanders is misbruik maken van de Eilandenregeling

's-Gravenhage. — Als derde woordvoerder van de minderheidsfracties ter slotvergadering van de R.T.C. kwam de heer J.E. Iraunquin nog aan het woord. De heer J.E. Irausquin was eveneens van mening, dat met het Statuut is bereikt, wat onder de gegeven omstandigheden bereikt kon worden. Ofschoon ook sprekers partij niet voor 100% door het resultaat bevredigd is, kan hij zich voor het overgrote deel wel verenigen met de basis, waarop het Koninkrijk-nieuwe-stijl komt te rusten.

belangen der Nederlandse Antillen met die van Nederland acht spreker, gezien de oriëntatie der overzeese rijksdelen op Amerika, niet wel mogelijk.

Waar de luchtvaart op handel en verkeer steeds groter invloed gaat uitoefenen, kan spreker zich niet verenigen met de gedachte, dat het verlenen van landingsvergunningen aan luchtvaartmaatschappijen een Koninkrijks-aangelegenheid zal blijven, zij het voor een bepaald aantal jaren. Nu dit echter tot Koninkrijksaangelegenheid is gemaakt, koestert spreker de hoop, dat bij de behandeling van aanvragen tot landingsrechten terdege rekening zal worden gehouden met de geuite bezwaren en dat daarbij het oordeel van de onderdelen van het Koninkrijk doorslaggevend zal zijn. In het bijzonder is dit van belang voor Aruba, waar millioenen zijn besteed aan de luchthaven en nog millioenen zullen worden uitgegeven voor het vreemdelingenverkeer.

Op staatkundig gebied is Aruba hoogst ontevreden met de zelfstandigheid, zoals deze in de Eilandenregeling is vervat. Echter is het volgens de mening der R.T.C. als geheel en volgens het advies van deskundigen staatsrechtelijk onmogelijk Aruba in het Statuut buiten de Antillen te plaatsen als vierde deel van het Koninkrijk. Wel acht spreker het mogelijk, dat door wijziging van de Antilliaanse Landsregeling en de Eilandenregeling van Aruba Aruba een zelfde zelfstandigheid zal kunnen verkrijgen als indien het eiland buiten Antilliaans verband zou zijn geplaatst.

Spreker wil uitdrukkelijk in het licht stellen, dat het bij de Arubanen niet primair gaat om een staatkundige positie buiten de Nederlandse Antillen, doch wel om een zo groot mogelijke zelfstandigheid te verkrijgen en zoveel mogelijk baas te zijn in eigen huis. Maar dan moet men met deze eilandelijke zelfstandigheid niet dralen en voedsel geven aan de bestaande ontevredenheid, opdat deze zaak niet op de spits zal worden gedreven.

Spreker hoopt, dat op deze wijze een hechte onderbouw zal leiden tot een even hechte bovenbouw en dat de in deze zaak door de Landsregering ingestelde commissie spoedig met haar arbeid gereed zal komen; voorts dat de door haar aan te bevelen wijzigingen in de Landsregeling en Eilandenregeling gelijktijdig zullen tot stand komen. Hierdoor zal veel ontevredenheid worden weggenomen. Mocht Aruba evenwel, nadat de eilandelijke zelfstandigheid tot haar recht zal zijn gekomen, steeds een status buiten de Nederlandse Antillen wensen, dan kan zulks ook via het Statuut worden verwezenlijkt.

Spreker had aanvankelijk bezwaren tegen de bepalingen in het Statuut betreffende het oppertoezicht. De feiten hebben hem inmiddels echter aangetoond, dat dit toezicht noodzakelijk is.

Spreker wijst op pogingen in de Antillen ondernomen om het kiesrecht uit opportunistische overwegingen te beperken, teneinde politieke verkiezingen te kunnen winnen, welke poging duidelijk uit de notulen van de Antilliaanse Staten is gebleken. Het misbruik maken van de Eilandenregeling om politieke tegenstanders te elimineren is een der onmiskenbare tekenen van de methoden, die men in de Nederlandse Antillen toepast tot het aan banden leggen van de persoonlijke vrijheden. Hiertegen moet met alle ten dienste staande middelen worden gestreden. Vroeger heeft men in de Nederlandse Antillen geen staatsrechtelijke zelfstandigheid gekend, maar het staat als een paal boven water, dat onder het koloniale systeem men daar altijd individuele zelfstandigheid heeft gekend en dat Nederland steeds de persoonlijke vrijheden geeerbiedigd en hoog gehouden heeft.

Daarom — aldus spreker — kunnen wij niet lijdelijk toezien, dat onder de autonome regering deze persoonlijke vrijheden onder de voet gelopen worden en van de kant van de groep, die spreker vertegenwoordigt, zal geen offer te groot zijn om „deze tiranny te verdrijven, die ons het hert doorwondt".

In de Nederlandse Antillen leeft men omringd door dictaturen en als een derheid in de Tweede en Eerste Kamer... Een verbinding van de economische lichtpunt wappert in ons gebied de Nederlandse driekleur, die onder het doorluchtige Huis van Oranje een symbool geworden is van recht en vrijheid. Dit is een der sterkste banden, een van de onverbrekelijkste banden met Nederland en het democratische stelsels. De grootste schat voor de ingezetenen der Nederlandse Antillen zijn hun persoonlijke vrijheden.

In de moderne wereld is het niet ras, kleur, godsdienst of nationaliteit, die de mensen doet samengroepen, het zijn gedachten en gevoelens over recht, vrijheid en samenleving, die de mensen verenigen en samenbinden, en in dit opzicht, aldus spreker, zijn wij onverbrekelijk aan Nederland verbonden, dat onder het beminde en geëerbiedigde Huis van Oranje ons de beste waarborgen biedt voor recht en vrijheid.

Spreker eindigde met de hoop uit te spreken, dat het Statuut tot heil moge strekken van het gehele Koninkrijk.

De nieuw gekozen Zuidkoreaanse Nationale Vergadering zal 9 Juni as. voor het eerst bijeenkomen. Er zal dan onder meer worden gestemd over een motie van vertrouwen in de regering.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open van 05.30 — 01.30 tel. 2307
van 01.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel afdeling.
Van heden 12.00 t.m. Zaterdag 5 Juni 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445.
B. g.g. nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman Tjerk Hiddeslaan No. 12 tel. 2265.

Geneeskundige Dienst.
Van 5 Juni (12.30) — 7 Juni (07.00)
Dr. Blok, tel. 4229, b.g.g. tel. 2289
Van 7 Juni (07.00) — 8 Juni (07.00)
Dr. Volker. tel. 4245, b.g.g. tel. 2289

C. S. M.

Rederij:
P. J. Hesper tel. 2710

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00
E v. d. Werf tel. 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146

ASIENTO-THEATER
„The Cruel Sea"
Geen kinderen beneden 16 jaar.

VAART EN VLUCHT

Het KLM vliegtuig, dat Woensdag van Amsterdam vertrok, landde gistermiddag 14.14 uur Cur. tijd op Curaçao; het vliegtuig, dat Dinsdag van hier vertrok, landde Woensdagavond 23.54 uur Ned tijd op Schiphol.

„Agamemnon" naar Puerto Cabello, „Araby" van La Guaira naar Aruba, „Ellen Bakker" van Antwerpen, „Hydra" naar Pto. Cardon, „Alcoa Clipper" van Kingston naar La Guaira, Bottner van Cartagena naar Antwerpen, „Archangelos van Aruba naar Pto. Pietre.

AGENDA

WEST-END
7 en 9 p.m. „*Beat the devil*"

CINELANDIA
7 en 9 p.m. „*City beneath the sea*"

ROXY
7 en 9 p.m. „*Little Boy Lost*"

SUFFISANT THEATER
„*The white tower*"

BARGEBAD:
Basketbal t.b.v. het Gebrekkige Kind met Red Devils-Kwiek (19.15 uur) en Sito — Athene 20.30 uur.

APOTHEKEN
De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Excelsior*, Herenstr. 4, tel. 2004 en *Botica Coromoto*, Breedestraat. 125 (O.), tel. 3241.

WIT GELE KRUIS
De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Henriquez-Con, Sta. Rosaweg 155, tel. 5006.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m)
17.30 Voor de oudere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 De stem van Amerika
21.30 Voor de Surinamers
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

HOYER (5.25 m)
19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Sport
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Dansmuziek
20.15 Wij varen naar......
20.30 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)
17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Programma van Cai Wolter
21.30 Programma van Oranjestad Bazaar.
20.45 Progr. van Heinekens Bier
21.00 Muziek
21.15 Katholieke Uitzending
21.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)
18.37 Het schip van de week",
19.02 Nieuws
19.17 Het lied van Nederland.
19.30 Nederlandse Kroniek
19.58 Buitenlands weekoverzicht, door
19.40 Met de microfoon naar....
Dr. L. de Jong.
20.10 Intermezzo.
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West.
20.55 Avondgebed: Prof Dr. P. Boendermaker.
20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S. (19 m)
17.00 Voor onze kinderen
17.15 Advertentie- programma
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 De Lutherse Gemeente bespreekt een bijbels onderwerp
18.15 Feestprogramma verzord door het Sur. Studenten Corp.
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending,
20.00 Advertenties
20.00 V & V programma,
20.20 Deep River Boys
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

Biologie in het onderwijs

Leert het kind de liefde tot de natuur en de evenmens

DOOR I. G. V.D. BERGH

Het biologie-onderwijs op de scholen heeft nimmer die belangstelling gekregen, die het verdient. Het vele werk van de pioniers, zoals Heymans, Heinsius en Thijse in Nederland, de heer Korporaal in Suriname, de Fraters Realino en Arnoldo op Curaçao, wordt wel erg ondankbaar beantwoord door de feiten van het ogenblik. Uit het feit, dat er geregeld artikelen over de natuur in verschillende persorganen verschijnen en dat er blijkens berichten uit de pers gewerkt wordt aan de uitgave van verschillende werkjes op dit gebied, blijkt, dat de belangstelling groeiende is. Doch de reële en tastbare belangstelling is bij vele collega's nog verre. Dit komt in het huidige onderwijs sterk tot uiting. De leerlingen worden volgepropt met parate kennis voor een examen. Van een echte preparatie voor het leven is geen sprake.

Het kennen van plant en dier, als een medegeschapen goed, als een schoonheid op zich zelf — een inzicht in het ons dagelijks omringende leven wordt niet gegeven. Ook de kennis van de natuur is een bron van eerzame genoegen, dat een mens, juist omdat hij mens is, op een hoger plan brengt en zijn karakter veredelt.

Een schadelijk „dier"

De mensheid heeft aan de natuur zeer veel schade toegebracht en men heeft de mens wel eens het meest schadelijke dier ter wereld genoemd. Door de enorme volksaanwas, door de geweldige industrialisatie is de natuur sterk op de achtergrond gedrongen en op vele plaats vernietigd. De bevolking van Aruba telde in 1804 — 1155 inwoners, in 1904 — 9337, in 1940 — 30461 en in 1953 — 56206 inwoners. Al deze mensen moesten noodzakelijkerwijze een dak boven hun hoofd hebben. Er werden dus woningen gebouwd.

De grootindustrie nam de plaats in waar eerst de cunucu was. Mede hierdoor werd de vogel- en visstand ernstig geschaad. De moderne vervoersmiddelen en de wegen kwamen in de plaats voor de ezel en de landwegetjes. Nu is het een typisch Arubaans kenmerk, dat men nagenoeg overal de huisjes over het eiland verspreid aantreft. Dit was vroeger, toen de natuur zijn gang kon gaan. Gevolg is thans, dat Aruba zit met een ruderale vegetatie. Dit wil zeggen, dat van de originele vegetatie niet zo heel erg veel meer over is. Dit wordt veroorzaakt door het feit, dat men de bomen en struiken kapte, zonder te zorgen voor nieuwe beplanting. Ruimte moest men hebben voor de huizenbouw, ruimte voor wegen en op de puinhopen van de omvergehaalde natuur begon zich een andere vegetatie te ontwikkelen, die op zulk omwoeld terrein nog wel kon groeien. Daar kwamen de planten, die met de aangevoerde materialen hierheen getransporteerd werden. De echte vegetatie van Aruba vindt men nog op enkele plekken, voornamelijk bij en tussen de heuvels.

Natuurbescherming

De toename van de urbanisatie van Aruba is een noodzakelijk kwaad. Men kan het geen mens kwalijk nemen, dat hij zorgt een dak boven zijn hoofd te hebben. Doch men moet niet vergeten, dat een mens niet zijn vertier en ontspanningsterrein van de mens inkrimpt. Het is een uitgemaakte zaak, dat een mens zijn vertier en ontspanning alleen maar kan zoeken in bioscoop en danszaal. De menselijke geest vraagt ook naar perioden van rust. Deze kan hij niet krijgen tussen de huizen in het drukke verkeer, in het theater. De mens is in staat zijn werk goed te doen, als zijn vrije-tijdsbesteding redelijk is geweest, hem dus voldoende ontspanning heeft gegeven. Zo een wandeltocht, een zwerftocht, zulk een zwempartij in de zee is dan een van de beste middelen om op verhaal te komen. U vindt hierin dus een basis voor de natuurbescherming. En waar kan deze beter aangekweekt worden dan op school? Dit is een algemeen belang, dat door niemand bestreden kan worden.

Respecteer de natuur

Een andere basis voor ons natuurlijke historie onderwijs op de school wordt gevormd door de enorme hoeveelheid zaken, die de mens in het leven nodig heeft en die het leven veraangenamen. Hoeveel cultuurgoederen, rusten en steunen niet op de natuur? Hoeveel kunstwerken hebben niet een of ander onderwerp gevonden juist in de natuur? Wanneer wij nu willen voorgeven, dat wij de beoefeners en vereerders van de cultuur zijn, laten wij dan beginnen met de natuur te respecteren en dat respect van ons overdragen op onze leerlingen door het juiste natuurlijke historie-onderwijs.

De grote betekenis van het doceren van de biologie ligt niet in het aanleren van een aantal feiten, maar in de mogelijkheid hen enige feeling voor de biologie te geven en hen voor de wonderen der levende natuur te interesseren. De evolutie van de oude natuurlijke historie uit de vroegere eeuwen — een wetenschap voor enkele vaklieden, die voor de maatschappij nauwelijks van enige betekenis was — tot de biologie van de tegenwoordige tijd met de enorme invloed op het bedendaagse denken en haar enorme betekenis voor de practijk, heeft in het urental niet de juiste waardering gevonden, waarop dit vak aanspraak kan maken.

De liefde tot het dier

Doch niet alleen zij, die willen doorstuderen, hebben het recht meer van Moeder Natuur te weten. De opgroeiende kinderen hebben het recht het een en ander te leren betreffende de natuur, daar zij er zonder het zelf te willen, dagelijks mede geconfronteerd worden. Niet alleen hun eigen lichaam is een uiting van de natuur, doch ook de huisdieren, waarmede zij omgaan. Zulke huisvrienden hebben op hun beurt eisen te stellen. Zij moeten een goede verzorging hebben, goede voeding en huisvesting. Dit geldt eveneens voor de dieren, die in het vrije veld leven. Dit geheel eist dus een voorlichting op alle mogelijke gebieden der natuur, van het voedsel en de kleding tot de medicijnen toe. Het spreekt vanzelf, dat men nimmer moet voorstaan, zelfs het idee te hebben om geleerde bollen van hen te maken op de scholen, zoals die hier thans voorkomen. Ons onderwijs moet gebaseerd zijn op het aanbrengen van de eenvoudigste begrippen.

Onbevoegden doen veel kwaad

Door het gebrek aan kennis, maar vooral ook aan liefde voor dit vak, is het maar al te vaak voorgekomen, dat dit vak niet gegeven werd op de tijden, die op de rooster aangegeven stonden. Och, deze tijd werd nuttiger besteed aan belangrijkere vakken. De mentaliteit van „olie en beton" vrat ook in het onderwijzerscorps erg in. De situatie is nog erger. Het huidige classificatie-systeem drijft de onderwijzer ertoe om zich zo spoedig mogelijk te bekwamen in die vakken, dus die acten te halen, die vrucht afwerpen in die zin, dat zij er in rang mee stijgen. De totale negatie van het vak natuurlijke-historie ligt hier openlijk te constateren voor iedereen. Nog meer echter. Neemt men als leerkracht voor dit vak altijd de bestbevoegde, de meest-geïnteresseerde, die juist door eigen enthousiasme de leerlingen kan brengen tot liefde en belangstelling voor plant en dier? Het wordt echter nog vreemder, als men tot de conclusie moet komen, dat er soms op cursussen les gegeven wordt door mensen, die zelf beweren er geen snars van te weten.

Eenvoudig

De taak van de onderwijskracht in de klas is op het gebied van de natuurlijke historie veleriei. Naast lesgever moet hij de opvoeder zijn. Eerbied, liefde en belangstelling aankweken voor de natuur. Zo moet hij dus in zijn klas leiding kunnen geven. Men kan zeggen, dat hij de gids is. Doordat dit vak veel zaken behandelt, die buiten de school te vinden zijn, is hij tevens de wegwijzer buiten school. Hoe dit bedoeld is? Wel als volgt:

Een wesp vliegt de klas binnen, een chuchubi zit heel ijverig te musiceren op een hekpaal vlak bij de klas, een spin op de muur lopend, leidt de aandacht van de kinderen af — een meegebracht vogel of een ander dier — allemaal zaken, die nopen tot vertellen over de geheimen der natuur.

En dit is belangrijk, want dit vangt al aan voor de eerste klassen van de lagere school. Dit moet gedaan worden in alle eenvoud, zo simpel mogelijk. Geen ingewikkelde verhalen over alle mogelijke gedaanteverwisselingen, vervellingen en wat al meer. Hier komen geen families bij te pas, doch alleen de allereenvoudigste feiten.

Doch er zijn ook feiten, die direct aansluiten op het werk buiten de school. Wanneer de schoolarts komt, is er weer een kans iets daarover te vertellen, waardoor het kind vaak van een schrik afkomt, de nodige antwoorden gemakkelijker geeft en ook een beetje weet, waar het voor is. Ziekten, uit de directe omgeving, ongevallen, enkele kenmerkende berichten, dit alles kunnen gerede aanleidingen zijn tot een pracht hygiënisch lesje.

Belang van de ouderavonden

Hoe vaak merkt men niet op de scholen, dat de kinderen erg snoepen, eten gebruiken, dat niet deugt, slechte tanden hebben, klagen over hoofdpijn, slaperig zijn. Hier raakt uw taak, direct uw werk buiten de school. Ga desnoods met de ouders praten, voorzichtig en tactvol. Kunt U de ouders op school krijgen nog beter. Hier zijn ouderavonden zeer zeker belangrijk en van harte aan te raden.

Ook de schoolwandeling is belangrijk. Niet bij elke boom halt houden en staan preken, dat houdt zelfs geen groot mens uit. Onderweg doen zich vaak genoeg feiten voor, die aanleiding geven tot het een en ander. De kinderen zoeken cactusvruchten. Vertellen en meesnoepen. Glas aan de kant van de weg. Even flink razen op die onverlaten, op de viespoesen, die de rommel zo maar voor de deur smijten. Het afplukken van bloemen, om er de lekkere honing uit te zuigen. Een hagedis, die door een knaap wordt afgemaakt. Allemaal zaken om over te vertellen. U leert ze hiermede wandelen en het echte ontspannen. De baldadigheid bestrijden is geen gemakkelijke opdracht.

Katapulten worden onmiddellijk geconfisqueerd. Doch ook met de lessen kan veel worden bereikt.

Veel contacten

Biologie is een vak, dat veel contacten heeft met andere vakken. Lichamelijke oefening, aardrijkskunde, geschiedenis, zelfs met rekenen en taal. Van een school te Santa Cruz had spr. korte opstelletjes over enkele planten gelezen. Goed werk. Ze leren hiermede de taal gebruiken en tevens de natuur kennen. Dit op deze wijze vastgelegd, desnoods van tekeningetjes voorzien, zit erin en zij raken het nimmer kwijt. De tekeningen moeten steeds zodanig zijn, dat de leerlingen ze aan kunnen. Men kan geen kunstwerken verlangen, doch wel, dat op een simpele wijze de gedachten worden vastgelegd, kinderlijk voorgedaan door de leerkracht.

Wensen en verlangens

Uit het bovenstaande is wel duidelijk geworden, dat er zeer zeker wensen en verlangens zijn ten aanzien van het onderwijs in de biologie. De leerkrachten hier worden toch al vaak gehandicapt, doordat velen niet hier maar elders zijn opgeleid, dus niet op de hoogte kunnen zijn van de flora en fauna hier. Bovendien zijn de boeken, die men hier op dit terrein gebruikt, ten dele geheel op Nederlands materiaal geschoeid. De eerste wens is dan een vormingscursus op het gebied van de biologie. Deze cursus zou dan gepaard moeten gaan met een aantal excursies over het eiland heen.

Behoefte bestaat er aan een aantal boekjes, die betrekking hebben op het leven in de natuur rondom ons heen. Er zijn er enige in de maak, doch dit is weinig, daar de ontworpen boekjes slechts in de handen van de vergevorderden van nut zijn. Een kind van de lagere school heeft geen determinatiewerkje in de hand. Zelfs voor de leerlingen van de zesde klassen is dit onverteerbare kost. Er is echter een lichtpunt in deze. Met deze boekjes in de hand kunnen wonderen worden verricht. U kunt U met enige moeite trainen en wat betreft de namen der planten gerust zijn. In de biologiewerken vanuit Nederland vindt U dan de verdere gegevens betreffende soortgelijke gewassen en met enige fantasie is U geheel klaar voor elke biologie-les. Dit geldt eveneens voor de dierkunde. Hier is het dus uw eigen initiatief, dat het werk moet doen, aldus spr., die als volgt besloot.

Op de tentoonstelling, die gepaard gaat met deze onderwijsdag, zult U zeer zeker werkjes zien staan, die nimmer onder het gewone schoolwerk gerangschikt kunnen worden. U kunt dit verwerpen, alsof het een scheef beeld geeft van het eigenlijke schoolwerk. Toch is het juist te prijzen, dat men er toe gekomen is zulke werkjes te maken. Het getuigt immers van volbloedig initiatief en liefde voor het schoolwerk. Mensen, die er zich dan ook om voornoemde reden van verschoond zagen, zullen moeten bekennen, dat zij in dit punt gefaald hebben. Juist zulke inspanningen zullen hun invloed laten gelden op het gehele schoolwerk. Het is te hopen, dat zulke activiteiten zullen blijven doorwerken in de harde practijk, want dan is men er zeker van, dat elke onderwijsdag geslaagd mag heten.

Eagle bridgedrive

Oranjestad. — De bridgedrive op de Eagle Woensdagavond verliep als gewoonlijk weer in een gezellige sfeer. De uitslag was dames Snoek/v. Beek 7400 pt.; heren Kramer/v.d. Beek 6480 pt.; heren de La Fuente/Snoek 6170 pt.

Koffie-party

Oranjestad. — Ten bate van Protestants Liefdewerk werd ten huize van mevr. Kwartsz een gezellig koffieuurtje gehouden, waaraan door een tachtigtal dames werd deelgenomen. Er was een kleine loterij, bestaande uit een prachtig handbewerkt tafelkleed, dat gewonnen werd door mevr. Mitkowskij en een enorme grote pop die door mevr. H. v.d. Linden werd gewonnen.

Sympathiek gebaar

Lago steunt bouwfonds van de Freres

S. Nicolas. — Ter nastreving van haar edele doelstelling, welke gericht is op het verlenen van hulp aan hen, die zich wijden aan de ontwikkeling van een moreel sterke en welvarende gemeenschap, heeft de Lago deze week een bijdrage geschonken aan de Freres van de Stichting van de Broeders der Christelijke Scholen. Deze bijdrage ten bedrage van Fl. 33.000 werd gegeven ter bestrijding van de bouwkosten van een nieuw tehuis voor de Freres te Sabaneta.

Dit tehuis, dat naast de Rooms-Katholieke Kerk en school zal worden opgetrokken, zal onderdak verschaffen aan ongeveer 15 tot 18 Freres, die daar ter plaatse en te San Nicolaas les geven. Op het ogenblik wonen er 18 Freres in Huize de la Salle — hun tehuis te Oranjestad. Aangezien het werk van de Christelijke Broeders op Aruba steeds meer bezigheden omvat, zijn deze nieuwe vertrekken dus te noodzakelijker. Er wonen op het ogenblik 38 Freres in Huize de la Salle, doch normaal is er slechts plaats voor 25 Freres. Hun huis werd in 1914 gebouwd om 8 mensen te huisvesten. Het huis werd in 1940 en later in 1946 vergroot om het groeiende aantal Freres onderdak te verschaffen. Verleden jaar zei de vroegere Frère-Directeur in Aruba, Frère Andre: „Ons huis is weer te klein geworden, daarom moeten wij een ander huis in Sabaneta gaan bouwen".

De bijdrage van de Lago is bestemd om een groep mannen te helpen opvoeden van anderen; mannen, wier aantal is uitgebreid om gelijke tred te houden met de gemeenschap die zij helpen ontwikkelen. De Freres kwamen voor het eerst in 1927 op Aruba. Zij hadden toen twee scholen en 650 leerlingen. Thans verzorgen zij 10 scholen en geven zij onderwijs aan 4000 leerlingen.

De Christelijke Broeders, een wereldomvattende orde, werd in 1684 gesticht door de Heilige Johannes Baptist de la Salle als de eerste orde geheel gewijd aan de Christelijke opvoeding.

Men verwacht dat dit thans in aan bouw zijnde gebouw, door de Firma Petrona & Croes wordt uitgevoerd, tegen het einde van dit jaar gereed zal komen.

Wie heeft een goed idee?

S. Nicolas. — Lisle Bradshaw, lasservoorman bij de scheepsreparatiewerf der Lago, wist verleden maand de beloning voor zijn idee, dat hij in 1953 voor de eerste maal „verzilverde", tot een bedrag van Fls. 1500 te verhogen en verwierf aldus de hoogste „Capital Award" waarvoor „supervisors" der Lago in aanmerking komen.

Bradshaw, die van St. Vincent naar Aruba kwam, ontving in Maart 1953 een beloning van Fls. 500 voor zijn voorstel om luchtleidingen aan te leggen naar de dukdalven, waaraan schepen worden gemeerd die in de haven worden gerepareerd, ter vervanging van compressoren die per lichter werden vervoerd naar de plaats waar het laswerk wordt verricht.

Ideën worden beloond

Ter besparing van ligplaats werden de schepen die reparatie moeten ondergaan aan de dukdalven in de haven gemeerd. De „Coin Your Ideas" commissie constateerde dat Bradshaw's voorstel een besparing van tijd, arbeid en materiaal zou betekenen en beloonde hem op 21 Mei tijdens een plechtigheid in het Hoofdkantoor met de hoogste "Class II Award".

A. Thompson, voorman werkzaam in de Garage en eveneens afkomstig uit St. Vincent, was de winnaar van de tweede „Class II Award". Het was Thompson opgevallen dat de afdruippannen onder de carters van de grotere „straddle" trucks gevaar liepen te worden beschadigd wanneer de trucklading te hoog werd opgelicht. Nadat andere middelen geen afdoende bescherming bleken te bieden, kreeg Thompson het idee een „zwevende plaat" onder het carter aan te brengen. Zodra de omhooggaande lading de plaat met het carter in contact bracht, werd een stroomketen onderbroken waardoor een waarschuwingssignaal in de truck werd gegeven.

De commissie constateerde dat Thompson's idee een besparing van arbeid en geld betekende „omdat het mogelijke schade aan de motor en daaruit voortvloeiend buiten werking zijn van materieel voorkwam."

Behalve de Fls. 1500 die aan deze twee winnaars van de „Class II Capital Award" werden uitgekeerd, reikte de commissie in het begin van dit jaar een bedrag van Fls. 2200 uit aan 4 winnaars van de „Class I Capital Awards" van 1953.

De negende in successie

C.L.D. was weer de sterkste en won met overtuigende cijfers

Oranjestad. — Aangemoedigd door een grote schare supporters welke zich gisteravond onder de kleine duizend bezoekers in het R.C.A. sport-centrum bevonden teneinde de laatste wedstrijd op de Antillen van de jeugdige Surinaamse basketballploeg de „China Little Devils" te zien, hebben de gasten ook de wedstrijd tegen de combinatie bestaande uit spelers van R.C.A. en Caribe gewonnen.

Deze maal hebben de gasten de overwinning niet cadeau gekregen en zij hebben zich tot het einde ten volle moeten geven.

Om tot een demonstratie over te gaan kregen zij geen kans. Het spel dat de combinatieploeg te zien gaf, was wel niet zo technisch als dat van de gasten, maar het was enthousiaster en dikwijls harder van aard. De wedstrijd bleef in alle opzichten sportief. Door de heer Brokke werd aan de aanvoerder van de gasten een mooi R.C.A. vaantje aangeboden.

De wedstrijd

Onmiddellijk na het beginsignaal ontwikkelde zich een harde strijd, waarbij te zien was dat de Arubanen zich niet zonder meer bij een nederlaag zouden neerleggen. De gasten speelden wederom in een zeer snel tempo, dat door de Arubanen deze avond goed werd bijgehouden. Het doelen was bij de combinatie niet zuiver, terwijl dit juist het sterkste bij de gasten was. Voorts hebben de Arubanen enige malen de fout gemaakt de verdediging te veel te verwaarlozen, waardoor de snelle gasten vrij spel kregen.

Het was Frigerio, die bij de Arubaanse aanval in de 1ste minuut van de strijd de score opende en de stand op 2 — 0 bracht.

Onmiddellijk hierna maakte Rens uit een goede combinatie een prachtig doelpunt en de stand was weer gelijk. 2—2, terwijl de Surinaamse doelpunten expert „Witje" (Ot Sibilo) kort daarna zijn ploeg de leiding gaf. 4—2. Na een flitsende aanval, waar Jan ny Brokke en Leo Kuiperi zeer snel combineerden, werd de stand weer op gelijke voet gebracht. Daar Witje even later een overtreding beging mocht Brokke een vrije worp nemen en zo hadden de Arubanen wederom de leiding genomen. Het was echter slechts van korte duur, want nog geen halve minuut later was de stand gelijk. 5—5. Het was R. Rens die de stand op 7—5 bracht terwijl Witje na zeer snel spel er 9—5 van maakte, later toen hij geheel vrij spel kreeg bracht hij de stand op 11 — 5.

Toen bij een der Arubaanse aanvallen het gehele vijftal was naar voren gekomen, miste de Cuba een kans.

In razend snel tempo stormden een drietal C. L. Ders op de door Aruba verdedigde basket af en even later was de stand 13—5.

Uit een vrij worp bracht Brokke de stand op 13—6, terwijl even voor het verstrijken van de 1ste quarter uit een wederom togevekende vrije worp de stand op 13—7 werd gebracht.

In de 2de quarter ontwikkelden de Surinaamse kampioenen een ver doorgevoerd combinatiespel, waarbij zij enige malen verwarring in de Arubaanse gelederen brachten. Ofschoon de combinatieploeg zich fel verdedigde, kon niet worden voorkomen, dat de gasten geleidelijk de stand op 30.—13 brachten.

De derde quarter kenmerkte zich door een zeer snel en flitsend spel der gasten.

Het einde van deze quarter was 42—29 voor C.L.D.

Het wederom medespelen van Brokke in de laatste quarter bracht weer meer leven en strijd in de Arubaanse gelederen. Zij zagen in het laatste gedeelte van deze quarter zelfs een klein overwicht te nemen. Nadat Frigerio de stand op 42—21, had gebracht, maakten de gasten er 44—21 van en kort daarna brachten zij uit twee aan hen toegekende strafworpen de stand op 46—21. Toen was het de beurt aan de Arubanen. Met een laaiend enthousiasme opende zij een eindoffensief, dat zowaar de gasten meer in de verdediging dreef. De stand werd teruggebracht tot 46—28.

In de laatste seconden waren de Devils weer in de aanval, doch tot doelpunten kwam het niet meer. Het einde kwam met een 46—28 overwinning voor de Surinaamse kampioenen die hierdoor alle wedstrijden op de Antillen, in totaal 9 stuks hebben gewonnen.

alwaar nog een poosje gezellig onder elkaar werd vertoefd.

Surinaamse kampioenen zullen naar Trinidad vertrekken waar zij nog een tweetal wedstrijden zullen spelen. Wij wensen hen veel succes toe en hopen nog een weer op Aruba in de gelegenheid te zijn het mooie sportieve spel van deze basebalvirtuozen te mogen bewonderen. Veel succes jongens.

Arubaanse ploegen naar Curaçao

O'stad. — De Arubaanse sportverenigingen Trappers van Santa Cruz en de ploeg van de Firma John G. Eman sportclub zullen gedurende de Pinksterdagen een bezoek aan Curaçao brengen alwaar zij enige voetbalwedstrijden zullen spelen.

Voor deze gelegenheid werden aan de Emansportclub twee bekers geschonken welke voor een tweetal wedstrijden beschikbaar gesteld zullen worden.

Op Zondag 6 Juli zal het Emanelftal de strijd aanbinden tegen een elftal van de K.L.M. afdeling Curaçao, waarvoor de Firma John G. Eman (Mevr. de. Wed. Eman) een pracht beker beschikbaar stelde. Op Maandag zullen de Arubanen de strijd aanbinden tegen een elftal van de Firma Maduro & Sons. Voor deze wedstrijd werd door de Firma Maduro en Sons Afd. Aruba een beker beschikbaar gesteld.

De Trappers zullen op Curaçao spelen tegen de vereniging Jong Holland en Jong Colombia.

Wij wensen de Arubanen veel succes en plezier toe.

RCA sportcentrum met Pinksteren open

Oranjestad. — Gedurende de Pinksterdagen zal het RCA Sportcentrum te Solito worden geopend. Ter gelegenheid van dit voor de sportbeoefening heugelijke feit zullen twee Curaçaose ploegen de gast van RCA zijn en zullen enige voetbalwedstrijden spelen. Het zijn de voetbalkampioenen van Curaçao, de bekende vereniging SITHOC de Curaçaose Sub kampioen en de vereniging Willemstad die wel bij de C.V.B. is aangesloten maar niet in competitieverband speelt.

Wij laten hier het programma volgen.

Zaterdag.

2 uur n.m.: Aankomst Sithoc op Dakotavliegveld.

4.30 uur n.m.: Voetbalwedstrijd LASALLE vs SITHOC.

8 uur n.m.: Aankomst van de vereniging Willemstad op Dakotavliegveld.

Zondag.

10 uur v.m.: Voetbal POVA vs WILLEMSTAD.

3.00 uur: RCA-Jrs vs LASALLE JRS. Na deze jeugdwedstrijd defile en openingsplechtigheid.

4.45 uur n.m. RCA vs SITHOC.

Maandag.

10 uur v.m.: RCA II vs WILLEMSTAD. Maandag avond vertrek van de Curaçaose gasten.

Curaçaose Hockeyploeg naar Aruba

De Curaçaose Hockey ploeg zal gedurende de Pinksterdagen op Aruba verblijven en enige wedstrijden spelen tegen de Arubaanse Hockey ploeg.

De wedstrijden zullen op het Aruba Jrs. terrein plaats vinden.

Er zullen zowel herenwedstrijden als gemengde dames en herenwedstrijden plaats vinden.

Hotelplannen nemen vorm aan

Oranjestad. — De hotelplannen op St. Maarten beginnen vaste vorm aan te nemen. De heer Jan Nagel van de Bouw Mij. Aruba vertrekt 10 Juni naar de Bovenwinden voor de definitieve opzet van een hotel met voorlopig veertig bedden. Op 13 Juni komt de heer Nagel weer terug op Aruba en hoopt ons dan nadere gegevens te kunnen verstrekken.

Door de uitgelaten supporters werden de spelers na de wedstrijd omsingeld en het „lang leve Suriname" klonk uit honderden kelen.

Door de Heer Goedhoop werd na de wedstrijd een korte toespraak gehouden werd de door de heer Ragunath beschikbaar gestelde beker aan de aanvoerder der gasten uitgereikt. Vervolgens werd op verzoek van Caribe een bezoek aan de Caribeclub gebracht